

Utorak, 13. Mart 2007.
Svedok Staniša Radošević
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9:05 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Hvala vam gospođo sekretar. Gospodine Emmerson, rečeno mi je da želite da se obratite Pretresnom veću.

ADVOKAT EMMERSON: Da časni Sude, mi smo zamolili da nam Pretresno veće da neke smernice, pre nego što svedok uđe u sudnicu. U pitanju su smernice u vezi sa nečim što se odigralo u glavnom ispitivanju, kako ne bismo tokom ispitivanja ulagali prigovore.

SUDIJA ORIE: Da skratimo ovo pitanje. Pretresno veće je obavešteno da sastavni deo izjave ovog svedoka čine iskazi iz druge ruke u kojima se ne navode izvori. To se vidi iz beležaka s pripremnog sastanka i za vas predstavlja izvor zabrinutosti. Koliko sam shvatio vi ste bili ljubazni, da nam skrenete pažnju na deo transkripta od 6. marta, o onome što je rečeno, da iskaz iz druge ruke ili iskazi koji su iz treće ruke ili četvrte ruke, nisu od pomoći Pretresnom veću i Pretresno veće moli strane da to izbegavaju što je više moguće, imajući u vidu da je od izuzetnog značaja da sve bude transparentno. Dakle, ako iz bilo kog razloga treba da se oslonite na te naše smernice onda nastojte da svedok bude jasan u pogledu toga šta su njegovi izvori. Takvo je shvatanje Pretresnog veća. Izvolite nastavite.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, pasus o kojem je reč nije prikazan Pretresnom veću, ali se nalazi na prvoj strani onog dokumenta koji sam vam predao i tu se vidi da je reč o tvrdnjama koje su zasnovane na glasinama. Prva rečenica glasi „od albanskih prijatelja čija se imena ne navode“ a takođe nešto kasnije piše „iako oni nisu to lično videli“. Dakle, ovde je reč o iskazu iz druge ruke koji i sam svedok opisuje kao glasinu. Onda zatim daje svoj komentar na taj pasus u beleškama sa pripremnog sastanka. U prvoj rečenici on kaže, da sve to o čemu govori jesu glasine. Kaže da je razgovarao s jednim Albancem, onda sa jednim drugim, ali da je to sve zasnovano na glasinama i ne samo na glasinama, već kao što smo saznali na osnovu prve izjave, reč je o iskazima koje daje neko ko čak nije ni bio očevidac. Dakle, mi bismo istakli, na osnovu ovih pripremnih sastanaka, da je u pitanju njegova spekulacija, a to je još jedna od stvari koje je Pretresno veće obeshrabilo u smernicama koje je dalo. Gospodin Dutertre je jutros potvrdio da je njegova namera, kada je postavljao pitanja u vezi sa tim, da ispita koliko su ovi navodi istiniti. Mi ulažemo prigovor na ovaj pasus putem e-maila, koji smo poslali u nedelju ujutru Tužilaštvu. Ponovo je bio pripremnih sastanak sa svedokom u nedelju ujutru. Nakon toga bilo je još nekoliko pripremnih sastanaka sa svedokom. Juče popodne, i na ovoj osnovi ponovo su od njega dobijeni odgovori, tako da mi tražimo smernice od časnog Suda.

SUDIJA ORIE: Da.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Kada je reč o smernicama Pretresnog veća, Pretresno veće neće zabraniti Tužilaštvu da dobije iskaz o ovim pitanjima, ali istovremeno radi transparentnosti, neophodno je da svedok, makar to bilo i na privatnoj sednici, da imena onih koji su ga informisali. Gospodine Dutertre, pretpostavljam da ste to razumeli.

TUŽILAC DUTERTRE: Da časni Sude. Savršeno sam razumeo i to je upravo način na koji sam mislio da nastavim.

SUDIJA ORIE: Možete da skrenete pažnju svedoku, da ukoliko postavljate pitanja o tome, šta su izvori, i ukoliko treba da navodi imena da možemo to da obavimo na privatnoj sednici, Izvolite gospodine Emmerson,

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, ja sam zamolio gospodina Dutertre, da ide korak po korak. Drugim rečima da utvrdi šta je osnov, pre nego što bude ispitivao sadržaj.

SUDIJA ORIE: U redu. To bi bilo sasvim razumno. Gospodo poslužitelju, molim da uvedete svedoka.

TUŽILAC RE: Dok svedok ne dođe...

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC RE: Da li bismo mogli vrlo kratko o jednoj stvari...

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC RE: Želim da informišem Pretresno veće da bi danas trebalo da dođe novi advokat, gospodin Phillip Carney, koji će se pridružiti timu i a ću ga predstaviti Sudu pre sledeće pauze, pre nego što sledeći svedok uđe.

SUDIJA ORIE: U redu. Shvatio sam da dobijate pojačanje u svojoj ekipi. Mi ćemo poželeti dobrodošlicu novom kolegi.

(svedok je pristupio Sudu)

svedok: Staniša Radošević

SUDIJA ORIE: Dobro jutro gospodine Radoševiću. Želeo bih da vas podsetim da ste još uvek obavezani svečanom izjavom koju ste dali na početku svedočenja. Gospodin Dutertre će sada nastaviti ispitivane. Izvolite. gospodine Dutertre.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DUTERTRE – NASTAVAK

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, nastavice tamo gde smo juče stali. U suštini, vi ste nam rekli da su vas zaustavili pripadnici OVK, da ste bili uhapšeni i odvedeni u Glođane/Gllogjan. Neposredno pre ulaska u Glođane/Gllogjan, auto vašeg prijatelja Novaka Stijovića se pokvario i na tom mestu su drugi vojnici pristigli i počeli su da vas tuku. Moje pitanje je: koliko dugo su vas tukli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tu smo se zadržali na ulici nekih sat vremena pre nego što su nas ubacili u prostoriju. Oko sat vremena smo bili na ulici u ispitivanju...

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Govorite o ulici, a u stvari mislite na put, pretpostavljam?

Prevodilac: molimo Tužilaštvo da uključi mikrofona. Prevodilac nije čuo pitanje.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Pomenuli ste ulicu, ali zapravo ste mislili na put koji vodi u Glođane/Gllogjan, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, da, tu gde su se pokvarila kola.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da se vratimo na moje pitanje: koliko dugo su vas tukli? Shvatio sam da ste stajali oko sat vremena pored auta. Ali koliko vremena su vas tukli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa celo vreme. Znači, dok smo bili tu pored auta, oni su nas ispitivali. Svo vreme dok smo bili na putu, oni su nas tukli, da kažem jedan sat. Za svako pitanje smo dobijali batine. Imao odgovor, nismo odgovor, dobijali smo batine.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li su i vašu majku tukli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Moju majku nisu tukli. Moja majka je bila udaljena oko dva metra i tražila je čašu vode da popije tabletu. Jedan je počeo da je psuje srpsku majku, šta ti misliš i nije hteo da joj da čašu vode, da popije tabletu. Ona se spustila, pošto je padala kiša i na putu je bila barica, uzela je u ruku vodu i popila je tabletu.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada su prestali da vas tuku šta se onda dogodilo? Pomenuli ste neku prostoriju. Da li možete da opišete šta se u tom trenutku dogodilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ovaj jedan vojnik što je, ja mislim da je tu bio glavni, jer su ga svi slušali, oni su nas odveli u jednu prostoriju koja se nalazi dva metra ispod puta. To je prostorija tri sa tri, da kažem. I kako su nas uveli tu, jedan je krenuo da nas bije. On je rekao da nas više tu ne bije, da će on sada da nas ispituje.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Opisali ste prostoriju koja se nalazila u određenoj kući. Da li možete da opišete tu kuću i da li znate kome je ona pripadala?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa, ne znam kome je pripadala, ali ona je, koliko me pamćenje služi, druga, treća kuća u pravcu Rznića/ Rzniq prema Glođanu/Gllogjan sa desne strane.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada ste bili u toj prostoriji, pomenuli ste da su vas i tu na početku tukli. Da li znate ko vas je tada udario?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa to je bio jedan vojnik iz te jedne grupe. Znači, oni koji su došli sa dvoje kola i traktorom. Jedan od njih.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Pomenuli ste da je vođa intervenisao u jednom trenutku, da ih je naveo da prestanu da vas tuku i da želi da vas ispita. Šta vas je pitao?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa razna pitanja, da li imam pušku, gde se nalazi policija, gde je vojska, ko ti je ovaj, znači za svaki odgovor sam dobijao batine. Za svaki običan broj telefona. Sve i svašta su me pitali.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Ali šta je on zapravo želeo od vas?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa želeo je od nas da predamo oružje, pitao nas je za oružje. Ja i Novak smo odgovorili da nemamo oružje. Ima moj otac jer se bavio lovom.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Koliko komada oružja je vaš otac imao i koja je vrsta oružja bila u pitanju?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Imao je dve puške. Imao je lovačku sačmaru i lovački karabin.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada ste pružili tu informaciju osobi koja vas je ispitivala, da li je ona odgovorila i šta je od vas tražila?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa, tražio je od mene da idem u selu Dašinovac/Dashinovec, da predam dve puške, znači za Novaka i za mene. Inače ako ne predam dve puške, da će da ubije majku mi i prijatelja.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada kažete da je od vas tražio da odete u selo, na koje selo mislite?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Selo Dašinovac/Dashinovec.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Koliko vam je vremena dao da odete po ovo oružje?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa dao mi je pola sata. Znači, pola sata mi je dao i ja sam reko da ne mogu za pola sata da stignem. Ipak je to malo vremena. On je rekao dobro, evo sat vremena, gde sam ja posle rekao da nemam dovoljno goriva, da je isti izjavio da se snađem za gorivo. Tad sam mu rekao da ne smem da idem jer će ponovo da me zaustave, da me biju. On mi je dao njihov amblem Oslobođilačke vojske Kosova i rekao tebe danas ne sme više niko da bije. Pokaži ovo i ne sme više niko da te bije.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Ako sam dobro razumeo vi ste ostavili svoju majku i prijatelja kod njih i krenuli svojim kolima. Kojim putem ste išli do svog sela Dašinovac/Dashinovec?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno. Ostavio sam majku i prijatelja u selu Glođane/Gllogjan, a da bih otišao da donesem lovačke puške. Kretao sam se putem do Rznića/ Rrzniciq. Iz Rznića/ Rrzniciq Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm. Iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm u selo Dašinovac/Dashinovec.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada ste stigli u svoju porodičnu kuću, ko je bio tamo prisutan, kod vas u kući?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Bio je prisutan moj otac Slobodan.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li ste mu ispričali šta vam se dogodilo, a naročito kakav su zahtev postavili pripadnici OVK u vezi sa oružjem?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa da ispričao sam mu. On je rekao . . . dao mi je karabin, predaj, kaže da bi izvukli Novaka i moju majku živu. I rekao mi da vidim ako mogu da ne idem ponovo za Glođane/Gllogjan, nego da idem za Dečan/Dečan kao navodno za drugu pušku.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta je brinulo vašeg oca u pogledu njegove vlastite bezbednosti?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa brinulo ga moj izgled i šta će biti sa mnom i šta će biti sa mojom majkom i prijateljem Novakom.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta je odlučio da uradi u vezi sa samim sobom?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa ja sam mu rekao da su svuda postavljeni njihovi punktovi, vojska se rasporedila da drži jednu vrstu linije i da nije bezbedno da se kreće slobodno. Onda je on izjavio da kad padne mrak da će da izađe, preko šume da ide, da će da dođe u Dečane/Dečan.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Ako dobro razumem, vi ste otišli iz Dašinovca/Dashinovec, sa jednim komadom oružja, kako biste otišli u Dečane/Dečan i tamo uzeli drugi komad oružja. Na pitu između Dašinovca/Dashinovec i Dečana/Dečan šta se dogodilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Kad sam se vraćao sa jednom puškom u selu . . . zaselak *Bandera* zaustavili su me tri lica, gde je jedno bilo, takozvani Čauš. Ja sam mu rekao, Čauš takva i takva stvar, zarobili su mi i majku i Novaka. Imam jednu pušku, moram da idem za Dečane/Dečan za drugu, gde je on rekao ja ću da idem s tobom do Požara/Pozhar da kažem njima da te puste, da ideš da doneseš drugu pušku iz Dečana/Dečan. Tako da sam mu predao pušku koju sam imao.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li znate prezime te osobe, Čauš?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa nisam siguran. Ja mislim da je Pandja, ali nisam siguran. Stvarno nisam siguran.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: A gde ste ga prvi put sreli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa njega sam često gledao. Radio je u jednoj firmi u Dečanima/Dečan i često smo zajedno putovali. Družio se sa Srbima. . . . njega dobro ovako iz viđenja znam i . . .

prevodilac: da li bi svedok mogao da ponovi poslednji deo svog odgovora.

SUDIJA ORIE: Da li biste mogli da ponovite poslednji deo svog odgovora. Rekli ste „Radio je u jednoj firmi u Dečanu/Dečan i družio se sa Srbima“ I šta ste potom rekli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Rekao sam da ne znam tačno kako se preziva. Znam ga iz viđenja. Znam da se družio i sa Srbima i Albancima i da smo putovali zajedno kolima i on nas vozio i mi njega i tako.

SUDIJA ORIE: Izvolite, nastavite gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam, časni Sude.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Koliko je imao godina otprilike?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa tu negde je bilo, taj put oko 35 do 40 godina.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada ste stigli u Požare/Pozhar šta se dogodilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa kad smo stigli u Požare/Pozhar, izašli, on je izašao, svi su okrenuli puške, pregovarao valjda s njima da me puste da idem za Dečane/Dečan da donesem drugu pušku, gde su neki vikali, ne možeš da ideš za Dečane/Dečan, da ga vodimo u Glođane/Gllogjan. Neki su vikali da ga pustimo za Dečane/Dečan da donese još jednu pušku.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Na posletku, šta su odlučili?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa, na posletku, prišao mi jedan momak, kaže mi, sigurno ćeš da doneseš pušku. Ja sam rekao sigurno. Pitao me koju ćeš pušku da doneseš. Ja sam rekao automatsku, gde je isti prihvatio da me pusti da idem za Dečane/Dečan da donesem pušku.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kad je reč o mestu Požare/Pozhar tu su bili isti vojnici koji su vas ranije zaustavili ili neki drugi?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Isti su bili.

SUDIJA HOEPFEL: Da li ste se poslužili tom oznakom koju ste imali kod sebe? Pomenuli ste da ste imali amblem koji su vam dali da pokažete. Da li ste im pokazali ili. . . ?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Gospodine sudija, ta oznaka mi je samo poslužila da me ne biju.

SUDIJA HOEPFEL: Još jedno pitanje. Kakva je to bila oznaka? D li je to bio bedž, ili kako je to izgledalo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Pa to je njihov bedž bio, Oslobođilačke vojske Kosova. Sa dvoglavim orlom koji je se valjda stavlja sa strane na ruke.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala. Izvolite.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Dakle, dozvolili su vam da nastavite put. Zaustavili ste se u Dečanima/Dečan. Šta ste uradili nakon to ste stigli u Dečane/Dečan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: U Dečane/Dečan sam stao. Imao sam valjda neku nadu da idem u manastir Dečane/Dečan, da preko njih pokušam preko organizacije u Prištini/Prishtinë da pokušam da izvučem majku i Novaka. U međuvremenu, policajci iz Dečana/Dečan su me povelili u dom zdravlja Dečane/Dečan na previjanje i šivenje rane.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li ste dali izjavu policiji u Dečanima/Dečan?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da. Dao sam izjavu u policiji.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta se kasnije desilo sa vašom majkom i sa vašim prijateljem Novakom Stijovićem?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Posle ukazane pomoći, kad sam otišao u stanicu policije u Dečanima/Dečan da dam izjavu, to je negde bilo od 14 do 15 časova, ne znam tačno, prilikom davanja izjave obavestili su me da je jedan policajac kada se vraćao iz Đakovice/Gjakovë u Dečane/Dečan sreo moju majku Rosu i prijatelja Novaka u selu Prilep/Prelep kako idu peške prema Dečanima/Dečan.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li je vaša majka sa Novakom zatim bila prevezena u Dečane/Dečan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta ste zatim uradili sa svojom majkom?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa, pošto nisam više mogao da idem u selo Dašinovac/Dashinove, došao je majkin brat, moj ujak Mijo Stešović i otišao sam kod njega na stan da živim.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta se desilo sutradan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa ujutru sam sreo prijatelje iz sela, Slavišu Markovića, gde je isti izjavio da je došao iz sela i da je najverovatnije moj otac zarobljen. Zarobljen i ubijen uveče.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta je on lično video ili čuo u pogledu te otmice?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa čuo je veliko pucanje, najverovatnije kada je bio napad na moju kuću, na mog oca.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: A koliko je bila udaljena njegova kuća u odnosu na vašu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa nekih kilometar i po.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li vam je rekao ko je oteo vašeg oca?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa rekao je Oslobodilačka vojska Kosova, znači teroristi.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kako je on znao da je to bila OVK?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa nije mogao niko drugi da bude. Nije mogao niko da se kreće dole. Samo oni su mogli da se kreću. Samo Oslobodilačka vojska Kosova, naročito od tog dana kada sam ja zarobljen.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li vam je rekao u koje vreme je čuo tu pucnjavu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Oko 19 do 19: 30.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: A kako je on došao u Dečane/Dečan, s obzirom da su snage OVK bile prisutne na terenu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To je njegova izjava. Da su neka lica došla kod njegove kuće, dal' su bili prijatelji, ne znam, Njih su doveli do sela Raušić/Raushiq.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Koje nacionalnosti su bili ti ljudi?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Albanci.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada ste saznali šta se desilo sa vašim ocem?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa saznao sam kad sam ga našao, 9. septembra, ali bilo je to i putem vesti, da li početkom maja ili krajem aprila, na radio Prištini/Prishtinë je bilo objavljeno da su Sloba Radošević i Miloš Radunović, da su ubijeni i da se nalaze pored puta.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Rekli ste da ste 9. septembra pronašli telo svog oca. No, ko vam je rekao da je pronađeno telo vašeg oca?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Policajci iz Dečana/Dečan su mi rekli.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kako su se oni zvali?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Zoran Nikić i Vule Mirčić.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta su vam oni rekli, gde je pronađeno telo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Rekli su da su ga našli u selu Dašinovci/Dashinovec pored puta, nedaleko od moje kuće.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li ste otišli tamo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa prvi dan nisam otišao, tog dana kad su ga našli nisam mogao da idem tamo. Sutra ujutro sam otišao i video sam mesto gde su pronađeni leševi Miloša Radunovića i mog oca Slobodana Radoševića.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kako ste uspeali da pronađete to mesto na putu za Dečane/Dečan? Da li su vam konkretno rekli gde se nalazilo? Da li ste lako uspeali da dođete do tog mesta?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa s obzirom da su živeli u selu Dašinovac/Dashinovec, rekli su mi da je bio pronađen uz seoski put, takozvani Ninkin put, pored glavnog puta. To je isto bilo obeleženo trakama. I vršen je uviđaj gde su pronađeni leševi.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta time hoćete da kažete „obeleženo trakama“?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Kad sam došao ujutro bilo je pored puta, gde su mi objasnili, bilo je obeleženo trakama gde su dan pre toga policajci vršili uviđaj i gde su . . . leševi, odvezeni u hotel *Paštrik*.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gde se nalazi hotel *Paštrik*?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nalazi se u Đakovici/Gjakovë.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li ste otišli do hotela *Paštrik*?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Otišao sam sutradan, radi prepoznavanja njegovih stvari i da preuzmem oca; takođe i radi identifikacije.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, na osnovu onoga što mislim da sam čuo, svedok je na vaše pitanje „Gde je hotel *Paštrik*? “ međutim u transkriptu nemamo zabeležen odgovor. Da li možete da ga ponovo pitate?

TUŽILAC DUTERTRE: Da naravno, časni Sude.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, gde se nalazi hotel *Paštrik*?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Hotel *Paštrik* se nalazi u Đakovici/Gjakovë.

SUDIJA ORIE: Možete da nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE: Želeo bih da se predoči dokazni predmet 10. To je mapa koju smo već više puta juče pogledali.

SUDIJA ORIE: P10.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, da li možete na ovoj karti da označite put kojim ste došli iz Glođana/Gllogjan do Dašinovca/Dashinovec i molimo da nam pokažete put od Dašinovca/Dashinovec do Dečana/Dečan, te zatim gde se nalazi selo Prilep/Prelep, gde su pronađeni vaša majka i Novak Stijović i otprilike nam pokažite gde je mesto gde je pronađeno telo vašeg oca.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Da li ova karta može da se poveća nekako?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ovde otprilike seoski put nije ucrtan u karti. Ovo je put na kome su nađena tela. Selo Prilep/Prelep, da ga samo zaokružim ili?

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da. Možete da napravite krug oko njega.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Prilep/Prelep.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li onda možete da nam pokažete – idemo redom – recite nam, kako je izgledao put od Dašinovca/Dashinovec ka Dečanima/Dečan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Do sela Požara/Pozhar bio je asfalt. Od sela Požara/Pozhar bio je makadam.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li bismo mogli da sačuvamo ovu kartu, ne, da li bismo mogli da se pomerimo više na levo tako da dobro vidimo gde su Dečane/Dečan?

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, da li da idemo korak po korak, kako ste upravo pozvali svedoka da uradi. Dakle, da prvo pokaže gde je Prilep/Prelep. Tražite od svedoka da zaokruži to mesto – još uvek nisam video da je to uradio – i da onda pored upiše slovo P. Molim da zaokružite mesto gde je Prilep/Prelep.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: (svedok obeležava)

SUDIJA ORIE: Dakle, vidim na karti gde je Prilep/Prelep. Sada, sledeći korak gospodine Dutertre, pozvali ste svedoka da pokaže gde je put od Dašinovca/Dashinovec ka Dečanima/Dečan. Molim da nam pokažete kojim putem ste išli od Dašinovca/Dashinovec ka Dečanima/Dečan.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: (svedok obeležava)

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Hvala. Molim da upišete strelicu kako biste pokazali kojim smerom ste išli od Glođana/Glogjan ka Dašinovcu/Dashinovec i zatim od Dašinovca/Dashinovec ka Dečanima/Dečan.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: (svedok obeležava)

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li biste mogli da nam približno označite gde je pronađeno telo vašeg oca, ili makar mesto gde ste došli i gde ste videli da je područje ograđeno i da su bili prisutni tehničari iz policije?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nisam zatekao tu tehničare policije, ali otprilike ovde, gde se spaja sa linijom, pošto seoski put nije ucrtan u karti. To je šumski put.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Molim da upišete krstić upravo na tom mestu, gde su pronađena tela vašeg oca, gospodina Radoševića i gospodina Radunovića.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: (svedok obeležava)

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC DUTERTRE: Hteo bih da se ova mapa snimi i uvrsti u spise.

SUDIJA ORIE: Ukoliko nema prigovora usvaja se. To će biti P13, ako se ne varam.

sekretar: Da časni Sude, to će biti dokazni predmet P13.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Izvolite nastavite, gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam časni Sude. Molim da se na ekranu predoči dokazni predmet P868, po Pravilu 65 ter, strana 3.

SUDIJA ORIE: To je 65 ter dokument?

TUŽILAC DUTERTRE: 868, strana 3.

SUDIJA ORIE: Gospođo sekretar, to će biti. . . ?

sekretar: Časni Sude to će biti dokazni predmet P14.

SUDIJA ORIE: Da označen za identifikaciju.

TUŽILAC DUTERTRE: Da li možemo da uvećamo ovu fotografiju, molim vas?

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, šta biste mogli da nam kažete o ovoj fotografiji?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To je fotografija, to je mesto gde je pronađen moj otac i Miloš Radunović.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. Molim da se ovaj dokument uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Ako nema prigovora, usvaja se. Ova fotografija je jedna iz niza. Da li predlažete samo ovu fotografiju ili čitav niz?

TUŽILAC DUTERTRE: Samo ovu fotografiju, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću,

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Gospođa sekretar je želela da broj 14 dodeli za ceo niz fotografija. Ali zapravo će biti samo za ovu fotografiju. I ona je postala dokazni predmet P14. Izvolite nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, sada ću vam postaviti nekoliko pitanja i molim vas da odgovorite na moja pitanja precizno i tačno. Molim vas da odgovorite kratko na prvo pitanje. Da li ste kasnije saznali nešto u pogledu toga šta se desilo vašem ocu. Da ili ne?

SUDIJA HOEPFEL: Pardon! Šta mislite pod tim „kasnije“ ?

(...)(Izbrisano po nalogu Pretnog veća)(...)

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospođo sekretar. Izvolite nastavite gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, koliko sam shvatio, mislim da mogu da i dalje svedoku postavljam pitanja o sadržaju informacija koju je dobio od te osobe.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, šta vam je prijatelj tačno rekao o otmici i pogibiji vašeg oca?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Rekao mi je da je od strane OVK zarobljen i da je poveden u selo Glođane/Gllogjan, i da je on pokušao njih da zaštiti, da su ga oni tukli, što je pokušao da zaštiti Srbe.

SUDIJA ORIE: Da li bismo u ovom delu iskaza,... da li biste mogli da insistirate na tome da svedok uvek jasno opiše. Na primer, ako je rekao da je bio zarobljen, da nam svedok da detalje o tome šta mu je rečeno; na primer da vam je rekao da je bio prisutan kada je bio zarobljen ili nije bio prisutan kada je bio zarobljen. Mi bismo voleli da znamo tačno šta je vaš prijatelj sam video, a šta je moguće čuo od drugih, ili je dobio informaciju od bilo koga drugog. Molim vas da budete vrlo precizni u tom pogledu. Molim vas da ponovo počnete svoj odgovor na onom mestu kada ste rekli „Rekao mi je da je od strane OVK zarobljen“ Da li vam je rekao da je on bio prisutan kada je vaš otac zarobljen od strane OVK?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Pa, nije on bio tu kad su ga uhvatili, na licu mesta, tom prilikom kad su ga uhvatili. Kad su krenuli za Glođane/Gllogjan, kad su prošli pored njegove kuće, on je izašao i najverovatnije njih zaustavio da pokuša da spasi njih dvojicu. Gde su oni uticali na njega. Najverovatnije da su ga tukli. Pošto su ga zarobili, kad su od moje kuće krenuli za Glođane/Gllogjan, on je na nekih pet šest metara stao na put i zaustavio ih je.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite, gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam časni Sude.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Pomenuli ste dve osobe. Da li vam je on naveo imena obe osobe? Tu je pored vašeg oca bio zarobljena i još jedna osoba?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Miloš Radunović.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Šta je on rekao vojnicima kada ih je zaustavio na putu? Kojim se rečima obratio? Da li vam je rekao nešto?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa nije mi ništa rekao o rečima šta je rekao vojnicima, ali izašao ispred i rekao da ih puste, da nisu zaslužili Sloba Radošević i Miloš Radunović da ih zarobe, da ih maltretiraju i da ih biju.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kada ih je zaustavio, da li vam je rekao kojim su se prevoznim sredstvom koristili i kako su oni prevezli Miloša Radunovića i Slobodana, vašeg oca?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa rekao mi je da su autom, ali nije mi rekao o vrsti auta i rekao mi je da nisu lica koja su bila, da nisu iz Dašinovca/Dashinovec.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Koliko je bilo automobila? Da li vam je to naveo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, nije naveo.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kako su se zvali vojnici koji su odveli vašeg oca i Miloša Radunovića? Da li ih je on poznao? Da li vam je rekao ko su ti ljudi?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa, nije mi rekao tačno ko je. Nije mi rekao ko je. Samo je reko da nisu stanovnici sela Dašinovca/Dashinovec. Ljudi iz Dašinovca/Dashinovec nisu učestvovali u tome.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Ko je Deli Lekaj? Da li znate tu osobu? Deli Lekaj?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa znam ga iz viđenja. Za njega sam čuo informaciju da je bio u OVK, još kad je uhapšen Vesko Stijović, Dragoslav Stojanović i Kika Stojanović i da je, čuo sam priče, da je on učestvovao u ubistvu mog oca, ali je ne mogu da kažem da je on sigurno, jer nisam video. Znači nemam tačnu informaciju da je ubio mog oca, ali imam informaciju neku, da kažem informaciju, da je učesnik kad je ubijen moj otac.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, želeo bih da nešto razjasnimo. Prvo ste rekli da ste čuli glasine. Posle kažete da ste dobili informacije. Da li ste dobili bilo kakve informacije za koje se može reći da su više utemeljene od glasina?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Znam da je Delija Lekaj učestvovao u zarobljavanju Veska Stijovića, Dragoslava Stojanovića i Kike Stojanovića. Čuo sam glasine, ali nisam imao tačne informacije. Čuo sam da je učestvovao u hapšenju mog oca.

SUDIJA ORIE: Znači u ovom trenutku su te informacije samo glasine. Kažete da znate sigurno da je učestvovao u hvatanju drugih ljudi koje ste pomenuli, to jest gospodina Stijovića i dva gospodina Stojanovića. Da li ste vi to videli? Šta je izvor vašeg saznanja kada je reč o otmici ovih ljudi? Na koji način ste vi saznali da je gospodin Lekaj bio u to umešan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Pa gospodin Vesko Stijović, mi smo kućni, bliski prijatelji, on mi je celu situaciju ispričao tom prilikom kad su ga zarobili, kada ga je ispitivao i koje mu je savete davao i znači od Veska Stijovića i Dragoslava i Kike Stojanovića dobio sam informaciju da je taj čovek bio u Oslobođilačkoj vojsci Kosova u Glođanu/Gllogjan u vreme hapšenja.

SUDIJA ORIE: Da i takođe da je on bio umešan u njihovo hapšenje, ili ste čuli nešto drugo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Da je bio umešan u njihovo hapšenje.

SUDIJA ORIE: Da, hvala vam. Izvolite nastavite gospodine Dutertre.

SUDIJA HOEPFEL: Samo trenutak, još jedanput. O kom čoveku mi govorimo? Da li možete da ponovite ime. Ime čoveka koji je prema vašim rečima učestvovao u hapšenju ovih ljudi.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Deli Lekaj.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam časni Sude.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li vam je onaj prijatelj opisao fizičko stanje u kojem su se nalazili Miloš Radunović i vaš otac Slobodan Radošević, kada je zaustavio vojnike OVK koji su ih povelili sa sobom?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa rekao je da su bili prebijeni, inače nije mogao baš dobro da uoči dal' su bili ranjeni. Bili su prebijeni. Uglavnom rekao mi je da su živi otišli za Glođane/Gllogjan.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Kako vam je on opisao udarce koje je sam dobio?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Opisao je da su ga tukli pesnicama i što brani Srbe.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da se vratimo malo unazad. Koliko je bilo vojnika kada ih je on zaustavio? Kada ih je zaustavio kako bi pokušao da spase vašeg oca i Miloša Radunovića?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa on mi j reko sa dva auta. Znači sedam, osam njih sigurno.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Vaš prijatelj je bio sasvim siguran da su u pitanju vojnici OVK?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Naznačili ste, da vam je on rekao da su krenuli u pravcu Glođana/Gllogjan. Kako je on znao, na osnovu čega, da su se oni zaputili u Glođane/Gllogjan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa isto kao i nas kad su zarobili. Sve što se odigravalo, ko je bio zarobljen od strane OVK, njih su vodili u komandu u Glođane/Gllogjan, tamo na ispitivanje i tako dalje.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da budemo određeniji, u kom smeru su se zaputila ta dva automobila .

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači uputila su se iz Dašinovca/Dashinovec prema Požaru/Pozhar, gde su najverovatnije skrenuli za Glođane/Gllogjan.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: U vezi s onim što je lično video, da li vam je još nešto rekao, da je bio očevidac?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa, kako je pričao da je čuo glasine da su posle toga njih dvojica ubijeni, da su bačeni pored puta u takozvani Linkin put, gde se nalaze gore, gde je on posle jedno tri četiri meseca otišao da se uveri i uzeo je lopatu i bacio zemlju na njih. Već su bili u fazi raspadanja.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li vam je naveo imena ljudi koji su izvršili ubistvo vašeg oca i Miloša Radunovića?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li ste i sami nešto drugo saznali o okolnostima u kojima je došlo do ovih smrtnih slučajeva?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Imao sam glasine, da su njih povelu u Glođane/Gllogjan, da su ih tamo ispitivali, da su ranjeni bili, Miloš Radunović u ruku, Slobodan Radošević u nogu, da su odvezeni u Prilep/Prelep da ih ostave, da bi išli za Dečane/Dečan. Onda u selu Prilep/Prelep seljaci tu su rekli, nemoj da ih ostavljate, jer onda

će da kažu da smo mi to uradili. Tako su ih vratili u selo Dašinovac/Dashinovec, da li su ih tu ubili, ili su tu bili bačeni i iskrvarili.

SUDIJA ORIE: Sada govorite o glasinama. Ponekad glasine mogu da posluže, na primer kada kažete da je vaš prijatelj čuo gline da je telo vašeg oca bilo bačeno pored tog puta i da je on zbog toga otišao da ga potraži, onda je glasina razlog zašto je on otišao tamo, ali ovde sada govorite o suštini. Ukoliko nemate nekih daljih informacija o izvoru tih glasina onda bih zamolio gospodina Dutertrea, da pređe na sledeću temu, jer razumete, pred jednim Sudom glasine imaju samo ograničenu ulogu, kako sam vam to sada objasnio. Gospodine Dutertre, gledam na sat u ovom trenutku.

TUŽILAC DUTERTRE: Skoro da sam završio.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam časni Sude.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, da li ste dali neku drugu izjavu nekim drugim licima o tome šta se vama desilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Davao sam i novinarima i davao sam u manastiru, ne mogu da se tačno setim koja je organizacija bila, u manastiru Dečani davao sam te izjave na okolnosti šta se desilo meni i mojoj majki.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Dakle, da li sam vas ispravno razumeo? Vas su ispitali ljudi iz neke organizacije? Dakle ne iz policije, već iz neke druge organizacije?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, iz organizacije, ali ne mogu da se setim koje, znači neka organizacija jeste, ali stvarno sada ne znam.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: I šta ste im tačno rekli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam da sve što se desilo meni tog dana, kako sam zarobljen, gde sam odveden, šta sam morao da radim, kako smo maltretirani, čak sam im rekao da imam informaciju, da sam čuo preko radija da se moj otac nalazi pored puta.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Želeo bih da sada predočim dokazni predmet broj 5. On je već uvršten kao dokazni predmet. Voleo bih da pogledamo strane 14. i 15. Reč je o verziji na engleskom, ali juče smo dostavili i prevod na srpski svim timovima Odbrane. Ispraviće me ako grešim. Mislim da bi to trebalo da imamo i u elektronskom sistemu. Ali želim da se original pokaže svedoku.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da govorite o P5?

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da li bi srpska verzija mogla da se poveća tako da svedok može. . . da, to mi liči na englesku verziju.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, molim da pogledate ovaj dokument i šta biste mogli da nam kažete o njemu?

ADVOKAT EMMERSON: Izvinjavam se što ustajem. Mislim da je došlo do zabune između P5 i P6. Gospodin Dutertre želi da svedoku predoči njegovu izjavu ali ono što vidimo na ekranu, barem kada je reč o engleskoj verziji, imamo izjavu jednog drugog svedoka.

SUDIJA ORIE: Da. Gledajući prevod vidim da pri vrhu stoji K057, a zatim 7181. Međutim na prevodu se nalazi K057-7193, što je izgleda neki drugi dokument i nisam sasvim siguran šta se ovde desilo. Ali vidim da brojevi ne odgovaraju.

ADVOKAT EMMERSON: Prevod je za e14glodj. doc, koji je izjava koju je svedok dao Fondu za humanitarno pravo.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: A ono što je pomenuo gospodin Dutertre je e20glodj. doc što je jedna druga izjava svedoka.

SUDIJA ORIE: Da li biste mogli da nam pomognete gospodine Dutertre?

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude. Tražio sam da se pokažu stranice 14. i 15. iz K057-7121.

prevodilac: prevodilac nije siguran u tačnost broja.

TUŽILAC DUTERTRE: Vi na ekranu ne vidite pravi dokument. Trebalo bi zapravo da imamo 7181 a ne 7193.

SUDIJA ORIE: Da, vidim da e20glodj. doc je na ekranu, dok bismo mi želeli da vidimo, malo čudan broj, „e“ malo „i4“, ali mislim da bi to trebalo da bude e14.

ADVOKAT EMMERSON: Dokument koji gospodin Dutertre traži je e14glodj. doc.

SUDIJA ORIE: Mislim da smo to sada razjasnili. Imamo verziju na engleskom i odgovarajuće druge verzije.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, da li biste mogli da nam prokomentarišete taj dokument.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To je ta izjava koju sam dao u manastiru toj organizaciji.

prevodilac: Molimo da se svedoku uključi i drugi mikrofoni.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li ima nekih ispravki koje biste želeli da učinite ili da još nešto kažete u pogledu te prve stranice?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne. Nemam ništa da dodam.

TUŽILAC DUTERTRE: Da li možemo da pogledamo sledeću stranicu, kako u verziji na engleskom tako i na srpskom, a to je sama suština izjave.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, molim vas da pogledate ovaj dokument i molim da nam kažete nešto u vezi s njim.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To je izjava koju sam dao tog dana, koju sam dao toj organizaciji u manastiru.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li imate neki komentar na taj dokument, ako ste završili sa čitanjem dokumenta?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, imam komentar na sam uvod izjave.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da izvolite, recite nam.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa ovde piše da sam pobegao, da su se pojavili u selu, 21. aprila Oslobođilačka vojska Kosova i da sam pobegao sa majkom i prijateljem u omladinski kamp u Dečanima/Dečan. Mi uopšte nismo pbegli. Ja sam tog dana doveo majku kod doktora i prespavao sam u Dečanima/Dečan i pokušao sam da se vratim u selo, gde sam bio zarobljen od strane terorista.

SUDIJA ORIE: Da li ste sad uspeli da pročitate celokupnu izjavu ili ste pročitali samo početak izjave, jer ja bih predložio da napravimo pauzu, pa da se svedoku da primerak izjave na njegovom jeziku, kako bi mogao da je pročita tokom pauze. Da li postoji neka odštampana verzija na srpskom, koja bi mogla da se da svedoku? Da, gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Imamo prevod, a uz to je i prevod poslednjeg dokumenta koji sam želeo da iskoristim. To je odlomak iz dokaznog predmeta P6. Ne znam da li želite da mu dam oba prevoda sada, ili samo prevod dokumenta kojim se sada bavimo?

ADVOKAT EMMERSON: Želeo bih da pogledam šta gospodin Dutertre želi da svedoku da pročita.

SUDIJA ORIE: Molim da se to pokaže gospodinu Emmersonu. P5 je jasno ali, P6, . . .

TUŽILAC DUTERTRE: P6, to je sažeti izveštaj pod brojem 26. i mene interesuju strane 18. i 19.

ADVOKAT EMMERSON: Nakon to sam to pogledao želeo bih da kažem da je poslednja stranica zapravo poseban dokument. Ono što je prevod na srpski je odlomak iz tog izveštaja 26, dakle globalnog izveštaja, jedan od izveštaja koji je već uvršten u spis. Tako da ako svedok to ne shvati, to bi moglo da ga navede na pogrešan put. Ako bi moglo da se to razdvoji, tako da svedok zna da gleda dva različita dokumenta. I ja svakako nemam primedbi da mu se daju oba dokumenta.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Radoševiću, daće vam dva dokumenta na vašem jeziku. Jedan je dokument koji ste videli na ekranu, i molim da to tokom pauze pažljivo pročitate,

kako biste nam rekli, da li želite da ga komentarišete, a daćemo vam još jedan drugi dokument, ali taj dokument nije vaša izjava, već je deo jednog izveštaja. Želeo bih da i to pročitate, pa ćemo onda videti da li će gospodin Dutertre imati neka pitanja, u vezi s time. Molim da se to da svedoku na njegovom jeziku. Da. Gospodine Radoševiću, molim da sada pratite poslužitelja koji će vas izvesti iz sudnice. Imaćemo pauzu malo manje od pola sata.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, potrošili smo dosada gotovo dva sata i 45 minuta na svedoka, koji je trebalo da svedoči sat vremena. Sad imamo karte na kojima se tačno kaže da je on išao putem od mesta A do mesta B, putem kojim biste inače išli, jer je to direktan put od mesta A do B. Sada imamo detalje informacije o tome da je svedokova majka pronađena u Prilepu/Prelep. Možda to ima neki vrlo specifičan značaj, ali to je moglo da bude, bilo koje drugo selo u tom području, koje nije daleko od Dečana/Dečan ili negde u tom kraju. Vi ste, naime, puno vremena proveli baveći se tim stvarima, a ja se pitam u kojoj meri je uopšte relevantno da saslušamo te informacije. Možda će se pokazati da je to od vitalnog značaja, ali zapitao sam se da li je 80 posto ove informacije moglo biti predočeno preko 89(F) ili na neki drugi način, pozivajući se na pisanu izjavu. Mi još ne znamo koje će biti glavne teme unakrsnog ispitivanja, ali zapitao sam se, a možda se ne bih zapitao da ste završili glavno ispitivanje za jedan sat, ali pošto nam je to oduzelo skoro tri sata, i zaista počinjem da se pitam. Mi ćemo. . . javlja se gospodin Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Ustao sam zbog nečeg drugog, ali da bih bio pravičan prema gospodinu Dutertreu, trebalo bi da kažem da brojni materijal o kojem smo mogli da se dogovorimo između strana, ili čitanjem opšteg opisa, je relativno ograničen. Tako da ja imam pitanja za njega koja se odnose na. . .

SUDIJA ORIE: Pa mene brine to što mi ispitujemo već dva sata i 45 minuta. Možda ćemo do suštine doći u kasnijoj fazi.

ADVOKAT EMMERSON: Ono to mene brine je da sada imamo 12glodj. doc i prevod na ekranu. Ne znam da li postoji neki razlog za to, ali očigledno se nešto dešava sa ovim dokumentima, koji nemaju nikakve veze sa njegovim iskazom.

SUDIJA ORIE: Ja se ne sećam šta je bilo na ekranu. Da li je e12 je bilo pokazano. Ali mi nismo čitali taj dokument u svakom slučaju. Nastavićemo s radom u 11:15.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Radoševiću, da li ste imali mogućnosti da pročitate ove dokumente?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Jesam gospodine sudija.

SUDIJA ORIE: Gospodin Duterte će onda možda imati neka pitanja za vas. Izvolite.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam časni Sude. Veoma kratko. Da li biste želeli da prokomentarišete ili ispravite nešto što je navedeno u tim dokumentima, gospodine Radoševiću?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, imam da izjavim da ovaj uvod nije tačan, nije to što sam ja rekao. Nije se desilo tako, znači, nije tačno upisano kako sam ja izjavio.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, da li biste mogli da nam kažete na koji dokument mislite? Sa gornje desne strane bi trebalo da piše broj dokumenta.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Radi se o dokumentu 71H2003.

SUDIJA HOEPFEL: Da li mislite na ispravke koje ste nam ranije rekli, a to je razlog vašeg putovanja, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: s. Da, gospodine sudijo.

SUDIJA HOEPFEL: Tako da to ne moramo da ponavljamo?

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da li ima još nešto što biste hteli da dodate u vezi sa ovim dokumentom?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ništa više. Sve stoji ovako kao u dokumentu.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, kad je reč o drugom dokumentu, sada mislim na dokazni predmet P6, stranice 18 i 19 na engleskom. To je dokument koji ima. . . vi ste zapravo dobili dokument od jedne stranice, koji vam je dat zajedno sa drugim dokumentima.

SUDIJA HOEPFEL: Možda je bolje, da se zadržimo kod ovog dokumenta, koji smo upravo videli. Uštedećemo time na vremenu, jer onda ne moramo da se vraćamo na ovo kasnije. Želeo bih da mi nešto objasnite. Ovo je izjava koju ste dali par dana nakon događaja.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA HOEPFEL: I vi tada još uvek niste znali koja je sudbina vašeg oca? Da li sam ispravno razumeo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA HOEPFEL: Vi ste nam rekli, zapravo, da ste te iste večeri u tom mestu, ili gde je to bilo, vi ste čuli neke glasine da je vaš otac bio otet i ubijen. Ovde kažete nešto različito „Neki kažu da je bio ranjen, drugi kažu da je ubijen“. Želeo bih da znam šta ste uradili nakon što ste čuli te priče te večeri? Da li ste tražili svog oca? Jer, odjednom smo skočili na septembar, kada ste pronašli telo, a interesuje me šta ste vi na početku uradili kako biste pronašli svog oca? Da li biste mogli da nam kažete nešto o tome?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Gospodine sudija, To se desilo sutra ujutro . Kada sam ja bio zarobljen, došao je Slaviša Marković sa svojom porodicom iz Dašinovca/Dashinovec. Njegovi susedi su ga izveli iz sela Raušića/Raushiq. I to je njegova izjava da je moj otac napadnut na kući, od strane terorista. Znači, ja sam živeo u nadi do zadnjeg dana, do 9. septembra da je on živ. Ni ja nisam verovao glasinama da je on mrtav ili ranjen.

SUDIJA HOEPFEL: Još jednom, poslednji put ste oca videli kada ste otišli po lovačke puške, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA HOEPFEL: I onda ste te iste večeri ili sutra ujutru čuli da je on bio zarobljen?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA HOEPFEL: I šta ste zatim uradili? Da li ste pokušali da saznate nešto više o njemu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Pokušao sam. Pokušao sam preko manastira da vidim, pošto su oni imali veze sa nekim nevladinim organizacijama, ali nisam ništa mogao da uradim. Znači, čuo sam preko vesti za njihovu sudbinu. Ja nisam mogao da verujem da se nalaze pored puta. Moja sestra Gordana Čupić u Podgorici išla je u Crveni krst, jer su oni imali informaciju, što je bilo na vestima da se on nalazi pored glavnog puta. I oni su tu bili, ali rezultati su bili negativni, kao navodno nisu ih našli.

SUDIJA HOEPFEL: A da li je policija bila uključena? Da li ste je uključili u sve to i da li je policija sprovela istragu u vašoj kući i vašem selu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Prijavio sam istog dana policiji, kada sam bio zarobljen sutradan sam isto, ovaj Marković Slaviša, on je isto dao izjavu u policiji , ali nije mogla policija da ide u moje selo, jer je bilo blokada terorističke vojske.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Imam jedno pitanje. Želeo bih da nešto pojasnimo. Vi nemate nikakvih daljih komentara u pogledu ove izjave, kao što ste rekli. Ali u ovoj izjavi se govori o tome kako su se pokvarila Novakova kola, i nešto dalje se kaže da su vas udarali, da je „to bilo oko podneva. Nisu udarali majku ali mene i Novaka su dobro prebili. Na licu mesta, na sred puta“. O onda se nastavlja „Oko dva popodne odlučili su da nas puste i odšlepali naš auto u Prilep/Prelep“. Vi kažete da nemate daljih komentara, ali u sudnici ste izjavili nešto potpuno drugačije, dakle ne da su oko dva popodne odlučili da vas puste, već da su vam rekli da morate da odete i pronađete oružje, da su vašu majku držali manje više kao taoca, tako da u tom smislu iznenađuje me da nemate dodatnih komentara, jer ovo su dve različite priče o jednom istom događaju.

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Ja se izvinjavam gospodine sudijo, ako sam nešto propustio. Znači ova izjava što vi kažete, tačno da u njoj to piše. Ja se držim one prve izjave koju sam

dao. Znači, šta se desilo, da se auto pokvario u selu Glođane/Gllogjan, da su nas tukli da su nas maltretirali, da sam otišao u Dašinovac/Dashinovec da uzmem pušku, predao u selu Požare/Pozhar.

SUDIJA ORIE: Dakle, kažete da ne samo početak izjave ne pokazuje tačno ono što ste rekli, već i kraj izjave ne odgovara onome što ste izjavili ovde u sudnici. I kažete da ono što ste izjavili ovde u sudnici je ono što je istina, čak i ukoliko to odstupa tu i tamo od onoga što piše u izjavi. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Gospodine sudijo, ja se držim prve izjave koju sam dao i koju sam potpisao. Znači, ovo može da bude, to je jedna izjava neke nevladine organizacije, koji su mogli da pišu sve i svašta. Mogli su da navedu tu, znači, tačno je da sam bio zarobljen ovde, znači nije tačno da sam pobeo iz sela, nego su me . . . krenuo sam, poveo sam majku kod doktora u Dečane/Dečan. Sutradan sam pokušao da se vratim u selo i bio sam zarobljen. Nisam pušćen od strane terorista u selo Prilep/Prelep. U selo Prilep/Prelep su pušteni Novak i moja majka, koji su došlepovali njihova kola traktorom i ostavljeni su u selu Prilep/Prelep.

SUDIJA ORIE: Da. To je jasno.

SUDIJA STOLE: Još jedno pitanje koje se nadovezuje. Kada ste prvi put videli ovu izjavu, kako ovde piše? Da li ste je prvi put videli ovde u sudu, ili vam je onda pokazana ranije?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Juče sa imao kontakt sa ovom izjavom. Znači, juče sam video ovu izjavu.

SUDIJA STOLE: U sudnici?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA STOLE: Iz toga proizlazi da nikada ranije niste imali priliku da komentarišete šta je tu zapisano?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Ne. Do juče nisam uopšte imao kontakt sa ovom izjavom. Znači, još jednom izjavljujem jeste tačno da sam bio zarobljen i sve to, ali nije tačno da sam pušćen od strane OVK iz Glođana/Gllogjan u Prilep/Prelep. Znači, ja sam bio primoran da predam pušku. Moj prijatelj, moja majka su ostali kao taoci u selu Glođane/Gllogjan.

SUDIJA STOLE: U redu. Hvala.

TUŽILAC DUTERTRE: Ako mogu, časni Sude. Ovaj dokument je pokazan gospodinu Radoševiću tokom pripremnog sastanka. On je tada komentarisao na način na koji to pokazuju beleške sa tog sastanka, i pomenuo je jedan broj stvari koje je pomenuo i danas.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DUTERTRE: Želeo bih da se sada predoči dokazni predmet P6, i to stranice 18 i 19.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Radoševiću, s desne strane imate prevod stranica 18 i 19. S leve strane je stranica 18 i mi ćemo da je uvećamo. Ono što nas zanima počinje od 5. pasusa na ovoj strani. Imate li neke komentare, koje biste želeli da iznesete u vezi s ovim dokumentom?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa imam izmene. Znači, ja i moja majka 21. aprila smo otišli u Dečane/Dečan, znači, iz mog sela u Dečane/Dečan, kao što sam pre rekao kod doktora. Znači, onda sam sutradan otišao, krenuo sam s majkom u selo i bio zarobljen, znači, to je verovatno iz ove druge izjave. Tačno je da sam ja otišao s mojom majkom, a da je moj otac ostao da se brine o imanju. To je tačno.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: A to je bilo 21. aprila, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Hvala. Na dnu ove strane, poslednji pasus, imate li neki komentar u odnosu na to što piše u tom pasusu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: U vezi ovog pasusa nemam nikakvog komentara. To je tačno.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Želeo bih da nešto razjasnimo. Da li je u pitanju bio Novakov karabin? Vi ste sa tim karabinom otišli, ili sa karabinom Novakovog oca, ili je u pitanju karabin vašeg oca? U ovom pasusu piše da ste se oko 12:15 vratili u glavni štab OVK sa karabinom Novaka Stijovića.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, ne. Ja sam otišao sa karabinom moga pokojnog oca do sela Požara/Pozhar gde mi je Čauš tu preuzeo karabin, a karabin Novakovog oca nisam mogao da nađem. Znači, uopšte se više nisam vraćao u selo Glođane/Gllogjan, nego navodno da idem za Dečane/Dečan za drugu pušku. Pošto su uslovi bili da donesem dve puške. Ja se nisam više uopšte vraćao za Glođane/Gllogjan. Ja sam otišao u Dečane/Dečan.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Sada bismo mogli da pređemo na stranu 19. Ali prevod ostaje na istoj stranici. Imam u vidu dva prva pasusa. Vi imate na dnu s desna na vašoj verziji. Da li imate neki komentar gospodine Radoševiću?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da nemam prevod.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Prevod je u jednom od dokumenata koji su vam predati. U pitanju je samo jedna stranica, koju ste dobili. Znači za vas je prevod oba dokumenta na jednoj stranici. Predali smo vam tu stranicu za vreme pauze.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Dva pasusa o nestanku Slobodana Radoševića?

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Da, to je to.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači, stojim iza toga. Znači, samo prvi pasus. Još jednom izjavljujem da sam 21. aprila otišao s majkom u Dečane/Dečan kod doktora. Gore smo spavali, pošto sam ja tu noć radio, ujutru smo krenuli za selo. Znači, još jedan put izjavljujem, drugi pasus je u redu.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Hvala vam gospodine Radoševiću. Ja sam završio sa svojim pitanjima.

TUŽILAC DUTERTRE: Želeo bih da obavestim Pretresno veće, da je razmer na karti koju smo koristili 1:100.000.

SUDIJA ORIE: Pre ili kasnije čućemo koja je razmera ostalih mapa. Piše da je razmera 1:100.000. Da li ste sigurni, da ona nikad nije uvećavana ili smanjivana?

TUŽILAC DUTERTRE: Karta koju smo svo vreme koristili je u razmeri 1:100.000. To je informacija, koju sam dobio od istražitelja iz kartografske jedinice.

SUDIJA ORIE: Ja sam juče pomenuo kartu broj 6. koja nije u dokaznim predmetima, ali koja nam je obezbeđena nešto ranije. Izgleda da je u pitanju ista karta mada je označena nekim crvenim kružićima. U dnu te karte, koja očigledno nije rađena u istoj razmeri, takođe piše da je razmera 1:100.000. Govorim o ovoj karti koju vam sada pokazujem.

TUŽILAC DUTERTRE: Karta kojom smo se koristili je karta broj 7. To je karta kojom smo se služili svo vreme ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Da, to mi je jasno. Naravno u pitanju je ista karta, mada je uvećana, ili je druga smanjena. Znači, ili jedna ili druga ne pokazuje odgovarajuću razmeru, a možda ni jedna od te dve ne pokazuje odgovarajuću razmeru, u zavisnosti od toga šta je izvorna karta. Jer, na izvornoj karti postoji razmera koja nam omogućava da utvrdimo kakve su razdaljine. Ja imam još neke druge karte, pa ću lično proveriti ovo pitanje na osnovu sveg materijala kojim raspolazem. Da li je ova informacija ispravna, da li je tačno da je broj 7. i dalje u svojoj prvobitnoj veličini? Ali, to ću ja da proverim na osnovu karata na kojima na samoj karti piše razmera, jer onda mogu da uporedim na osnovu toga. Da, izvolite.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, pokušaćemo da vam za sutra obezbedimo kartu na kojoj piše razmera.

SUDIJA ORIE: U redu. Sačekaću da vidim šta ćemo da dobijemo. Nemate više pitanja za svedoka? U tom slučaju, gospodine Emmerson, da li ste spremni za unakrsno ispitivanje svedoka?

ADVOKAT EMMERSON: Jesam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Radoševiću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Emmerson koji je branilac gospodina Haradinaja.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMMERSON

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Radoševiću, rekli se nam da ste u vreme ovog događaja u aprilu, kada su vas zaustavili na raskrsnici u Požaru/Pozhar, da ste vi u to vreme radili u obezbeđenju u jednom odmaralištu, gde su bile izbeglice. Je i to tačno?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A ljudi koje ste tamo čuvali, većinom su bili Srbi. Je li to tačno?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ti koji su bili smešteni Srbi, a radnici su bili mešoviti, Srbi i Albanci.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je bilo naoružanih čuvara u tom izbegličkom logoru?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne.
ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koliko dugo ste tamo radili?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Četiri godine.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kada ste prestali da radite u tom logoru?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: U logoru sam prestao 1998/1999. kada su ta lica raspoređena u selu Junik/Junik i *Labović*, kada su dobili svoje kuće.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle, svo vreme ste tamo radili tokom 1998? Je li to tačno?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da se vratimo na događaj 21. i 22. Želeo bih prvo da pogledamo neka pitanja u vezi sa kontekstom. Mislim da ste iznajmili sobu u Dečanima/Dečan kako biste u njoj živeli da biste bili bliže radnom mestu. Je li to tačno?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To je tačno. Soba je bila tu u sklopu firme. Kada su loši vremenski uslovi da ne bih putovao kući. Da bih tu spavao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A vaš brat, vi imate brata, izvinite ako pogrešno izgovorim, imate li brata koji se zove Radoje?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, imam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: On je takođe otišao iz Dašinovca/Dashinovec kako bi se preselio u Peći/Pejë, gde je živio i radio. Je i to tačno?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, nije tačno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li možete onda da nam pomognete: Zar on nije uopšte živio i radio u Peći/Pejë?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, nije radio u Peći/Pejë. Radio je u fabrici klipnih pumpi u Dečanima/Dečan.

prevodilac: Prevodilac nije čuo ime fabrike.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Radio je u jednoj firmi u Dečanima/Dečan. A gde je živio?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Živeo je u selu Dašinovac/Dashinove do pre mesec dana, pre nego što je ispala sva situacija koja se desila. Znači on je mesec dana pre toga otišao, jer firma se zatvorila. Radio je privatno, radio je parkete. Otišao je u Budvu da radi parkete, da radi privatno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ni jedan od vas nije napustio Dašinovac/Dashinove u strahu od OVK, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nismo mi napustili selo od straha. Znači, mi smo sa komšilukom, ne mogu da kažem ništa loše za komšiluk. Znači, komšiluk je bio dobar. Čuli smo glasine. Čuli smo preko vesti i radija da se oni šetaju uveče. Znači, nismo imali slobodu kretanja tokom noći, a po danu je sve bilo normalno.

SUDIJA HOEPFEL: Gospodine Emmerson, da li vi govorite o Dašinovcu/Dashinove?

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA HOEPFEL: Ovde piše. . .

ADVOKAT EMMERSON: Dashinove je na albanskom. Dašinovac je na srpskom. Mogu da koristim jedan ili drugi naziv kako god vi želite.

SUDIJA HOEPFEL: Ne, jednostavno mi nije poznat izgovor u albanskoj verziji, kako to glasi.

ADVOKAT EMMERSON: Dašinok.

SUDIJA HOEPFEL: Govorimo o istom selu?

ADVOKAT EMMERSON: Nije bitno. Ne insistiramo da koristimo taj naziv.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Poenta je u sledećem Gospodine Radoševiću, vi niste videli nikakav dokaz da je OVK bila prisutna u vašem selu, pre ovog incidenta?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Kao moje selo ne, ali bio sam kod prijatelja Čulafića, gde mu je kuća granatirana. U mom selu nije ništa zapaženo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Da vas pitam sledeće. Da li je postojao sličan obrazac i u ostalim selima, da mladi ljudi odu sa sela, kako bi živeli i radili u većim gradovima? Da li poznajete i druge ljude iz svoje generacije, koji su često napuštali selo kako bi živeli i radili u većim gradovima?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa ne znam Ne mogu da ti odgovorim na to pitanje. Mene ne interesuje druga sela, znači, mene zanima samo moje, moja porodica.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li su vam poznati Vlahovići iz Ratiša/ Ratishi?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Muški članovi ove porodice otprilike su vaših godina . Da li su se i oni odselili, da bi živeli i radili na nekom drugom mestu u to vreme?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa, gospodine, da vam kažem jednu stvar samo. Mi smo svi u Dečane/Dečan radili, u Peć/Pejë, ali svi smo se mi vraćali kućama da spavamo. I da boravimo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znamo da je vaša majka provela noć 21, dakle noć uoči ovog incidenta, sa vama u Dečanima/Dečan, jer je trebalo da ode kod lekara. Je li to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Naravno, pogledali smo i delove iz izveštaja koje se i vi videli kao i izjavu za koju je zabeleženo da ste je dali nevladinoj organizaciji. Opisi koji su tu zabeleženi pogrešno predstavljaju ovu situaciju zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, još jednom kažem. Znači, ovde ima stvari koje su se desile. Ja još jednom izjavljujem. Prava je izjava ona koju sam potpisao. Znači, mogli su oni da pišu šta hoće. Znači ja se pridržavam moje izjave koju sam potpisao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Razumem to, ali zabeleženo je da ste vi rekli gospodji iz nevladine organizacije, da ste pobjegli iz svog sela u strahu od OVK. Mislim da vi nama sada govorite da to nikada niste rekli. Je i to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa gospodine, da nisam pobjegao ja bih bio mrtav. Ja sam znači, morao da pobjegnem. Ja sam predao pušku i pobjegao. Nisu me oni dobrovoljno pustili.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Radoševiću, izjava koju ste dali nevladinoj organizaciji, koja se nalazi pred vama na srpskom jeziku, počinje izjavom gde piše da ste „napustili Dašinovac/Dashinovc sa svojom majkom i prijateljem Novakom Stijovićem, da ste pobjegli u omladinski kamp u Dečanima/Dečan, pošto se OVK pojavila u vašem selu 21. aprila. Vi sada kažete da to nije tačno, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači, gospodine, još jedan put da razjasnimo stvar. Znači, novinari, nevladine organizacije, mogu da pišu šta god hoće. Znači, ja stojim pri izjavi, da sam 21. aprila sam poveo majku kod doktora, odradio sam noćnu smenu, ujutro sam krenuo da idem za selo Dašinovac/Dashinovc s prijateljem Novakom i da smo bili zarobljeni od strane terorista u selu Požari/Pozhar. Znači, to sam dao u jednoj izjavi i te izjave se držim.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Shvatio sam to gospodine Radoševiću. Ukoliko biste mogli da se ograničite na to da odgovarate na moja pitanja, brže ćemo napredovati. Pitanje koje sam vam ja postavio bilo je da potvrdite, da ono što je zabeleženo u ovoj izjavi, da to nije tačno. Da to nije istina, zar ne? Prva tri reda u ovoj izjavi, u kojima piše da ste vi rekli da ste pobjegli iz Dašinovca/Dashinovc sa svojom majkom pošto se OVK pojavila u vašem selu, to nije istina, to se jednostavno nije dogodilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači, nije se to dogodilo. Da kažem još jednom.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Hvala. Hvala. Da li ste vi to njoj rekli ili je ona to izmislila?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Kome? Nevladinoj organizaciji?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da. U pitanju je dokument, koji je napisala jedna žena, koja u ovom predmetu nosi određeni broj, broj 28 kao svedok, i ja vas pitam da li ste vi to njoj rekli u to vreme ili je ona to izmislila?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, znači, ja sam dao izjavu, da sam bio 21. aprila u selu Dašinovac/Dashinovec, da sam došao kući, da sam ujutru krenuo sa majkom i da smo bili uhapšeni u selu Požare/Pozhar od strane terorista. Znači ja, još jednom kažem, može oni da pišu šta hoće, ali ja još jednom kažem, 21. aprila sam bio u selu Dašinovac/Dashinovec, poveo majku kod doktora. Znači tog dana uopšte i nisam video Novaka. Sutradan sam krenuo, sreo sam se sa Novakom i rekao, ja ću da idem sa vama kolima i sa mojim kolima i sa vama. U selu Požare/Pozhar smo zarobljeni. Možda je ona izmenila tu priču. Nisam ja siguran.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Dakle nije moguće da se joj vi to rekli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Možda je rekla moja majka ili možda je Novak rekao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ovo je razgovor koji je vođen sa vama i isključivo sa vama. Da li je moguće da ste joj rekli da ste pobjegli iz sela u strahu od OVK, ili nije moguće da ste joj to rekli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ja sam joj rekao da sam 22. pobjegao od OVK iz sela, gde sam predao pušku.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A da li se joj rekli da ste pobjegli u odmaralište u Dečanima/Dečan? Ili je ona to izmislila?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nije ona to izmislila. Ja sam rekao da sam imao smeštaj u odmaralištu, samo za prenoćište, i da sam odradio smenu i da sam krenuo za selo Dašinovac/Dashinovec.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da vam postavim nekoliko pitanja u vezi sa ljudima koje ste videli na putu u Požaru/Pozhar i duž puta. Postavio bih nekoliko pitanja o kontekstu. Gospodin Dutertre iz Tužilaštva vam je pokazao pasus iz izveštaja, koja je objavila data nevladina organizacija, gde je reč o vašem položaju i smrti vašeg oca. Vi ste videli taj pasus, zar ne? Imate ga na jednom papiru, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: (nema odgovora)

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Videli ste na ekranu da je to odlomak iz daleko dužeg izveštaja. Pitao bih vas sledeće. : da li ste vi lično čuli o događajima koji su se odigrali u Drenici/Dreničë, u Likošanima/Likoshan i Prekazu/ Prekazi krajem februara i početkom marta?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa čuo sam preko vesti, znači. Preko novine i . . .

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li se pročitali da je 80 Albanaca sa Kosova uključujući i žene i decu ubijeno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste čuli da je u Likošanima/ Likoshan i Qirezu 12 ljudi uhapšeno, i ubijeno od strane srpskih snaga. Da li ste čuli za to?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste čuli da je u Prekazu/ Prekazi 37 ljudi ubijeno, među kojima je bilo 11 dece i 7 žena? Da li ste upoznati sa tim?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. A sve se ovo dogodilo samo nekoliko nedelja pre incidenta koji ste vi opisali. Zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa čuo sam da je, ali ja uopšte nisam verovao. Ja mogu da izjavim samo šta se desilo, znači za vreme moga, kad su mene zarobili, šta se desilo mojoj porodici, znači, a to šta se dešavalo tamo, za to nisam nadležan da odgovaram.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ne, gospodine Radoševiću, ja vas pitam u vezi sa stavom i ponašanjem meštana Albanaca, koje ste vi vidali na ulici i šta je iza onoga, što ste vi opisali kao njihovo ponašanje. Da li mogu da vas pitam za policijsku akciju u Glođanu/Gllogjan 24. marta? Vi ste to već pomenuli u svom iskazu. Da li ste znali šta se desilo 24. marta u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam posle. Sutradan sam čuo da je ubijen jedan policajac.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da je ubijen policajac koji se zvao Otović?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste čuli da su tri albanska tinejdžera ubijena dok su bežali iz sela?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, nisam odgovoran da vam odgovorim na to pitanje.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vama je poznato da su neki policajci učestvovali u toj operaciji. Vi ste ih lično poznavali, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ja sve njih znam iz viđenja. Ne mogu da kažem da ne znam, ali nisam siguran da su oni učestvovali u tome.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Neki od vaših prijatelja su učestvovali u tome, zar ne, gospodine Radoševiću?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Koji prijatelji?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Momo Stijović, na primer. On je vaš prijatelj, zar ne? Ili je bio?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne znam odakle to vama, da je on moj prijatelj.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je on neki rođak Novaka Stijovića?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ima dva Moma Stijovića. Možda imate pogrešnu informaciju.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Novak Stijović ma brata koji se zove Momo, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je on bio policajac?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je bilo policajaca u porodici Stijović?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Da li znate ko je Zoran Stijović?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zoran Stijović je visoki službenik RDB, dakle Resora državne bezbednosti, ili je barem bio u to vreme. Da li znate da je Novak bio rodbinski povezan sa jednim visokim službenikom u RDB-u, ili pak to niste znali?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tog čovek možda sam upoznao pre mesec dana. Uopšte ga nisam znao, ko je, šta radi, da je Novakov rođak.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Mesec dana pre današnjeg dana, ili mesec dana unazad u odnosu na ono vreme?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Sad u ovo vreme.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Pogledaćemo sada pasus iz izveštaja NGO i da vidimo da li je to ono što ste vi čuli. „24. marta snage srpske policije su ubile tri Albancu koji su bežali, granatirali kuće u kojima su tražili zaklon nenaoružani civili, ugrozili živote žena, dece i uhapšenih lica i koristile su kuću jedine nealbanske porodice kao vojni objekat“. Da li to tačno opisuje ono što ste vi čuli, da se odigralo u Glođanu/Gllogjan svega nekoliko nedelja pre incidenta o kome ste nam vi govorili?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači, gospodine još jednom vam kažem, znači ne želim da odgovaram na to pitanje, jer nisam odgovoran za takve odgovore, znači nisam nadležan na takva pitanja, da vam odgovorim, znači.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi ste razgovarali sa braćom Stojanović i Veselinom Stijovićem o onome, šta im se desilo u aprilu, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste znali da se verovalo da su oni bili uključeni u obezbeđivanje objekta za policiju, kako bi se izvršio napad na kuću Haradinaja u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da li možete da mi ponovite pitanje?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li te znali da je bilo opšte uverenje među Albancima da je kuća Stojanovića korišćena kao objekat odakle se izvršio napad na Glođane/Gllogjan? Da li se znali da je to bilo široko rasprostranjeno uverenje među Albancima?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo za to.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Vi te nam rekli da imate prijatelje među Albancima, a ja tvrdim da nakon događaja u Likošanima/ Likoshan i Prekazu/ Prekazi i nakon događaja u Glođanu/Gllogjan, Albanci iz tog područja, su bili besni i uplašeni zbog onoga što se moglo ponoviti.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To vi mislite da nisam imao prijatelje i saradnike.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pitam vas o onome što ste vi čuli od svojih prijatelja Albanaca? Gospodine Stijoviću, izvinite, gospodine Radoševiću.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Mislite šta se desilo u Glođane/Gllogjan i tamo u druga sela, šta se desilo?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ja vas pitam sledeće. Na osnovu vaših kontakata sa vašim prijateljima Albancima, niste li čuli da su meštani u tom kraju bili veoma uplašeni, jer su strahovani da će na njih biti izvršen napad sličan onom koji je bio izveden u Likošanima/ Likoshan i Prekazu/ Prekazi i sličan onome koji je bio pokušao u Glođanu/Gllogjan i da su se dakle plašili zbog toga?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, ja do zadnjeg dana, do zadnjeg dana kad sam otišao za Dečane/Dečan, ja sam pričo s mojim komšijama, koji su mi bili dobri, znači nikad nismo rekli, pričali o teroristima, šta rade, niti o policiji, niti o vojsci. Znači, nikad nismo imali razgovore oko toga. Znači niti sa mojim prijateljima, da kažem saradnicima, nikad nismo o tome razgovarali. Niti me to interesovalo šta radi policija, vojska i Oslobođilačka vojska Kosova.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I ni jedan od vaših prijatelja vam nije rekao da u selima i mestima gde su živeli vaši roditelji, da su obični ljudi bili uplašeni i da su uzimali oružje kako bi se zaštitili? Niko vam tako nešto, nikada, nije rekao?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kada ste videli te ljude na putu u mestu Požare/Pozhar, vi ste bili potpuno iznenađeni time, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Uplašen.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ja sam vas pitao, da li je to za vas bilo potpuno iznenađenje. Rekli ste da je bilo 150 ljudi, većina njih u civilnim odelima, sa oružjem na ulici?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ja sam vam rekao da sam bio uplašen i iznenađen, znači, bio sam uplašen, jer sam bio zarobljen, a iznenađen sam bio, jer nisam verovao da tako nešto može da se desi. Ja sam bio sa svakim dobar. Nikom ništa loše nisam uradio, niti neki član moje porodice.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koje je bilo zanimanje vašeg rođaka? Verovatno imate više rođaka, hteo bih da se ispravim. Da li imate rođaka, koji je radio u policiji u Dečanima/Dečan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nemam rođaka. Prijatelja imam, rođaka ne. Nemam nekih bližnjih rođaka, daljih možda.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste sigurni da vaš rođak nije u to vreme radio u policiji?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Koji rođak?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Samo trenutak. Mislim da ste njegovo ime pomenuli u svojoj izjavi. Da li možete da nam kažete kako se zove osoba koja je vas kontaktirala da vam kaže, da je pronađeno telo vašeg oca?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Bio sam u kontaktu, razgovarao sam sa Vuletom Mirčićem i Zoranom Nikićem.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste u rodbinskoj vezi sa njima ili nekim od njih dvojice?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Sa Zoranom Nikićem ali u daljoj vezi. Ne u bliskoj.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zar ga niste opisali kao rođaka?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa kažem rođak, ali nije bitno, znači dalji rođak.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: On je bio načelnik policije u Dečanima/Dečan, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, bio je komandir.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je on učestovao u događanjima od 24. marta?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ja bih se sada osvrnuo na to kako ste vi opisali ljude koje ste videli. Rekli ste da vas je zaustavila grupa od četvorice, petorice ljudi. Dvojica su bili u uniformi, a dvojica ili trojica su bili u civilu. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Uniforme nisu bile iste, jedna je bila uniforma NATO pakta, a druga je bila crna sa crvenim tačkama i prugama. Je li to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači jedna je bila NATO, a druga je bila crveno crna, kafene boje sa crnim tačkicama i tanjim prugama.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ikad ranije videli tu uniformu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: NATO, da, a ovu drugu ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I kažete, nakon što su vas zaustavili, došla je jedna veća grupa nekih drugih ljudi. Da li možete da nam kažete koliko ih je bilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači, oni su svi bili tu u kanalima u zaklonu, u zaklonu su bili kad su njih petorica izašli da nas zaustave. Bilo ih je oko 50 do 60. Nisam brojao, bio sam pod stresom, uplašen. Nisam verovao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Rekli ste da su neki od njih bili u uniformi a neki nisu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Većina je bila u civilu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, naoružani.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A mislim da su neki bili delimično obučeni u uniformu, dakle imali su civilnu odeću, ali bi recimo imali pantalone od uniforme, ili pak jaknu, koja je bila maskirna jakna. Je i to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da. Sa oznakama OVK.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi ste bili na raskrsnici u Požaru/Pozhar, ukupno nekih pola sata zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Približno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Mislim da ste juče izjavili, da ih je bilo 40 i da su raspravljali šta treba da se uradi i ko će da vas odvede u Glođane/Gllogjan i tako dalje. Da li sam u pravu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno, ja nisam rekao da je njih bilo tačno 50 ili 60. Rekao sam otprilike 50, 60.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Poenta je da su svi oni međusobno raspravljali i čula su se različita mišljenja, o tome šta treba da se uradi, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Čini se da je to bio jedan haotičan prizor, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa nije haotičan. Oni su se raspravljali ko će da ide, ko će da ostane, ko će s nama da ide za Glođane/Gllogjan, znači, to je izgleda njima bilo normalno i bilo im je milo što su nas zarobili, što će da nas vode za Glođane/Gllogjan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Predočiću vam rečenicu iz izjave koju ste dali Tužilaštvu u januaru 2002. godine. Nema potrebe da to čitate, ali u pravu sam kada kažem da vi niste mogli da zaključite ko je među njima glavni? Mislim da ste rekli „nisam mogao da utvrdim ko je među njima glavni“.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno, u selu Požare/Pozhar nisam mogao da utvrdim ko je glavni. Verovatno je bio najglavniji onaj što je mene uhvatio, što me zarobio. Ali glavni neki tu, da je imao neke činove, ili nešto, znači nisam uočio ko je glavni tu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali niko nije donosio odluku. Trebalo im je pola sata da odluče, šta će s vama da urade, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, znači, ja sam rekao oko pola sata. Možda je to bilo 20 minuta, možda pola sata, možda 45 minuta, znači oko pola sata. Znači oni su raspravljali ko će da ide s nama za selo Glođane/Gllogjan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li su i ljudi koji su bili u civilu takođe učestvovali u toj raspravi?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koliko je otprilike bilo ljudi, koliko ste vi videli, da je iznosilo svoje mišljenje?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Kolko njih, ne zna se. Ne znam koliko njih je iznosilo mišljenje, ali onda se jedan dobrovoljno prijavio da će on da ide sa nama u kolima. Znači, koliko njih je iznosilo mišljenje, stvarno nisam obraćao pažnju.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Upotrebili ste reč „raspravljali“ gospodine Radoševiću. Da li je bilo više ili manje od deseterice koji su učestvovali u toj raspravi?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, svi su oni tu međusobno pričali, znači da li su oni sad pričali dal će da vode mene u Glođane/Gllogjan ili neće, ja sam imao samoj jedno mišljenje, da pokušam kako ću da se izvučem. Mene uopšte nije interesovalo šta će oni da pričaju.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. To je od pomoći. Oni su međusobno raspravljali i niko među njima nije bio glavni, zar ne? S time se slažete?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Oni su se raspravljali. Ko je tu bio glavni, stvarno ne znam. Ne mogu da kažem, ko je kad nisam siguran.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Od vas tražim da mi opišete, šta ste videli, a vi ste bili uključeni u rad policije, vi znate kako funkcionišu stvari kada su ljudi dobro organizovani, kad postoji hijerarhijska struktura. A vi nam sada opisujete jedan haotičan prizor, zar ne? Da li se slažete s tim?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ja vama kažem da nisam video ko je glavni. Bilo je i u uniformi i u civilu. I da su svi bili naoružani. U tom momentu uopšte nisam ni obraćao pažnju da vidim, ko je glavni. Meni je samo bio cilj, kako da izvučem sebe, majku i mog prijatelja. Na to sam bio spreman. Nisam bio spreman da gledam ko je glavni.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I nije bilo nikakvih radio veza? Rekli ste da niste videli da se bilo ko koristio voki tokijem ili radio vezom. Mislim da ste to juče izjavili.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno, nisam primetio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle oni nisu dobijali uputstva ni od koga drugog, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nisam video.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I na putu ka Glođanu/Gllogjan, rekli ste, nema potrebe da to gledate, opisali ste ljude, koje ste videli na tom putu i rekli ste da je „bilo većih grupa naoružanih ljudi koji su bili uniformisani i naoružani, na taj haotičan način koji sam opisao. Oni su se tuda kretali, ali nije se činilo da idu u nekom konkretnom pravcu“. Da li je to tačan opis onoga što ste vi videli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačan je opis.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali videli ste da su kopali rovove. Mislim da ste rekli da ste makar na jednoj raskrsnici videli da kopaju rovove, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Na osnovu vašeg iskustva, takav rov je zapravo defanzivan, odbrambeni položaj. To je trebalo da spreči da srpske snage ili policija uđu na to područje, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Verovatno zbog nečeg su to radili. To sada, da li za policiju ili zašta, ja stvarno ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Uopšteno gledajući, vi ste rekli da ste videli ljude kako podižu pesnice, kako uzvikuju nešto i ako sam ispravno sabrao, znači da ste videli negde više od 150 osoba, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, od Požara/Pozhar do Rznića/ Rrznij.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li biste mogli da nam kažete na koji način bi taj broj ljudi odgovarao broju albanskih kuća u području koje opisujete? Da li je na ulicama bilo polovina odrasle muške populacije tog sela, ili više od polovine, ili manje?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa ne znam. Ne mogu da vam odgovorim na to pitanje. Ne znam, koliko je bilo muških glava u selu Požare/Pozhar kao i u *Luku*. Stvarno ne mogu da vam odgovorim na to pitanje.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali mora da je bilo puno Albanaca, muškaraca u tim selima koje ste videli, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa imalo je dosta Albanaca. Ne mogu da kažem da nije bilo, ali ne mogu da procenim dal su oni svi nosili puške. Ja pričam za taj dan što sam video. Od Požara/Pozhar do Glođana/Gllogjan i od Dašinovca/Dashinovc do Dečana/Dečan. Ja pričam za taj dan. Možda su oni pre ili ranije nosili, ja ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali svi su imali oružje tog dana, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa tu grupu što sam video, da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Sad ću vam postaviti pitanja uvezi s tim šta se desilo kad se pokvario automobil, ali želeo bih da ipak nastavimo da govorimo o tome kako vam se činilo da su se ti ljudi ponašali i kako su bili organizovani. Kada se pokvario automobil, mislim da ste rekli, da se ljudi međusobno nisu slagali u pogledu toga, šta treba da se uradi s vama, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gde? u selo Glođane/Gllogjan kad smo stigli ili u Požare/Pozhar?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da, u Glođane/Gllogjan.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Znači kad smo mi stigli u Glođane/Gllogjan, kad nam se auto pokvario, kad je došla ova grupa, koja je iz Požara/Pozhar došla s nama, oni su se vratili za Požare/Pozhar. Oni nisu s nama više uopšte razgovarali. Ali ponašali su se srećno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Mesto gde se pokvario automobil, na njemu su se odigrali svi incidenti koje ste opisali, za koje ste rekli da su se odigrali u Glođanima/Gllogjan. Dakle, to je upravo bilo to mesto gde se pokvario automobil, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da to je nekih 200, 300 metara poviše Glođana/Gllogjan. Ja mislim da je to još uvek Glođan/Gllogjan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: To je na putu kada se ide ka Glođanima/Gllogjan, dakle 200 do 300 metara izvan, nasuprot one strane Glođana/Gllogjan gde su živeli vaši prijatelji Stojanovići. Je li to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno je. Od Rznića/ Rrznij prema Glođanu/Gllogjan, ne mora da bude 200, 300 metara. Može da bude i 500 metara, ali nisam merio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Znači oko 500 metara izvan Glođana/Gllogjan. Nisam dobio odgovor na to gospodine Radoševiću. Kada kažete „500 metara“, mislite 500 metara van Glođana/Gllogjan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Od Rznića/ Rrznij prema Glođanu/Gllogjan. Ulaz u Glođane/Gllogjan. Znači nekih 500 metara u pravcu iz Rznića/ Rrznij prema Glođanu/Gllogjan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pogledaćemo udaljenost na karti. Ali, ako je to tačno, to znači da ste se vi zaustavili bliže Rzniću/ Rrznij nego Glođanima/Gllogjan, zar ne? Rekli ste nam 200 do 300 metara, to je onda bliže Rzniću/ Rrznij nego Glođanima/Gllogjan, ili otprilike pola puta? Je li to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To je da kažem, sad ne znam tačno kilometre, ali sigurno od Rznića/ Rrznij 2 i po kilometra. Znači, na sam ulaz u Glođane/Gllogjan. Ako je to Glođane/Gllogjan. Koliko ja znam, koliko sam puta prošao tuda. Znači to je Glođane/Gllogjan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali u svakom slučaju u pitanju je suprotna strana Glođana/Gllogjan, suprotna onom delu puta koji vodi do kuće Stojanovića.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa koliko ja znam taj put vodi od Rznića/ Rrznij prema Stojanovićima. Možda ima još neki put.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, gledam na sat. Da li možete da pronađete prikladan trenutak da prekinemo.

ADVOKAT EMMERSON: Dobro.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zgrada u koju su odveli vas i Novaka Stijovića, ukratko govoreći, to je bila najbliža zgrada, kada su se kola pokvarila, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pre nego što odemo na pauzu, ukoliko bih samo mogao da završim ovu temu, želeo bih da pređemo na nešto kasniju fazu u iskazu koji ste nam dali kada kažete da ste otišli da vidite svog oca, da ste uzeli pušku, a onda su vas zaustavila tri muškarca, od kojih ste jednog poznavali kao Čauša. Je li to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je Čauš nosio uniformu kada ste ga sreli?
SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa koliko mogu da se setim nije nosio uniformu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li su druga dvojica, ili jedan od njih nosili uniformu? Govorim o muškarcima koji su bili sa njim i koji su vas zaustavili.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: U selu *Bandera*, na toj raskrsnici, njih trojica nisu nosili uniforme.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li su bili naoružani, koliko ste mogli da vidite?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li su vas zaustavili u tom smislu, da su uperili oružje u vas i zahtevali da stanete, kao što se to dogodilo u Požaru/Pozhar?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, znači, ova dvojica su uperili puške, a Čauš je mahnuo rukom da stanem.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Rekli ste da ste se posle toga vratili s njim u Požare/Pozhar. Dok ste bili tamo, ponovo je došlo do zbrke. Polovina ljudi koje ste ranije videli na raskrsnici, su rekli da treba da vam dopuste da produžite dalje, a polovina je govorila da ne treba. Je li to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da. Čauš je insistirao da me puste, da donesem još jednu pušku.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da. Ali rekli ste da je među ljudima u Požaru/Pozhar, koji su bili isti ljudi koji su vas zaustavili ranije, kako ste rekli, od te grupe polovina je želela da produžite dalje, a polovina je želela da vas zaustavi. Sećate li se da ste to rekli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Oni su se tu raspravljali. Polovina je bila za to da me vode u Glođane/Gllogjan. Pušku sam predao, a polovina njih, isto kao Čauš je bila za to da me puste za Dečane/Dečan da donesem još jednu pušku. Oni su se već bili zaustavili tu i Čauš je, ja sam predao njemu pušku i on je uzeo i ne znam da li je on zadržao za sebe ili šta. Stvarno ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dobro vrtićemo se na to posle pauze. Ali kratko pitanje, koje bih želeo da vam postavim: u svim ovim situacijama, vi niste mogli da identifikujete nikoga, ko bi bio vođa, i slika koju vi nama dajete, ja to ne dovodim u pitanje, ja samo želim da vi to potvrdite, dakle slika koju ste nam naslikali, je da je to jedna haotična i neorganizovana grupa lokalnih meštana, koji su u rukama nosili oružje, ali nisu imali odgovarajući sistem komande i kontrole. Neki u uniformama, a neki u civilu. Da li bi to bio pravičan opis?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa znaš kako, znači, ja ne mogu da kažem ono što nije. Da sam video nekoga ko njima tu komanduje, mirno, ili levo desno, pa da kažem, e imali su komandanta tu ili komandira, i šta im je već, ali oni su se raspravljali međusobno, dal su oni tu sad imali odgovarajućeg ili nisu, ne mogu da se izjasnim.

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da bi ovo bio odgovarajući trenutak.

SUDIJA ORIE: Da mislim da bi ovo bio odgovarajući trenutak. Molim poslužitelja da otprati svedoka iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, Pretresno veće je dobilo kopiju informacije koje ste vi dobili iz kartografskog odeljenja. Vi kažete da je karta koju ste koristili u razmeri 1:100.000, međutim, kartografsko odeljenje vas je obavestilo da je originalna razmera bila 1:100.000, ali da je onda ili umanjena ili uvećana, tako da zapravo nema nikakve svrhe navoditi šta je bila razmera na izvornoj karti. To je upravo ono pitanje koje sam ja postavio i prema tome, informacija koju ste nam dali nije tačna. Prava razmera ove karte je približno 1:60.000, ako će vam to biti od neke pomoći, i to je potpuno u skladu sa razmerom, koju ćete naći na satelitskoj foto-karti i koja se nalazi u jednoj drugoj fascikli. Molim vas da sledeći put budete precizniji u svojim odgovorima.

TUŽILAC RE: Časni Sude, informacija nije trebalo da dođe do Pretresnog veća, na način na koji je pristigla. Gospodin Dutertre je rekao, da ćemo mi sutra da obezbedimo kartu za Pretresno veće, gde bi razmera bila zapisana sa strane i u dnu. Ja sam zamolio kartografsko odeljenje da obezbedi tu kartu.

SUDIJA ORIE: Gospodin Dutertre je rekao da je karta koju smo svo vreme koristili, a mislio je na dokazne predmete P10, P11 i P12 „u razmeri 1:100.000 i to je informacija koju smo dobili od istražitelja preko kartografskog odeljenja“. Poruka koju su poslali iz kartografske jedinice je proizvod isečenih i lepljenih delova izvorne mape, u kojoj je razmera bila 1:100.000, ali usred uvećavanja i umanjivanja više ne postoji takva razmera. Dakle u čemu je svrha da nam kažete da je razmera 1:100.000, . . . osim što ćete za sutra da obezbedite drugu kartu. Meni ne treba druga karta. Meni su potrebne ispravne informacije o razmeri. Nije mi potrebno još papira.

TUŽILAC RE: Časni Sude, mi ćemo obezbediti valjane informacije. Zar ne bi bilo korisno Pretresnom veću ako bismo obezbedili kartu u elektronskoj formi, koja bi imala na sebi obeleženu razmeru, tako da možemo da vidimo udaljenost od 1. 2 ili 3. Kilometra?

SUDIJA ORIE: Mislim da ste to već učinili.

TUŽILAC RE: To je ono što želim da uradimo. Želeo bih da to predočimo Pretresnom veću.

SUDIJA ORIE: Mislim da ste to već učinili, sa, da je tako nazovem, Guglovom mapom, fotografijom iz satelita. Na njoj postoji razmera.

TUŽILAC RE: Ali to nije ta mapa koju pokazujemo. Na primer, mapa koju je gospodin Dutertre pokazao nema udaljenosti od 1, 2, 3, 4, 5 kilometara na dnu. Ja razumem zabrinutost Pretresnog veća. Ako bismo uzeli istu mapu i dali je kartografskom odeljenju da

zapiše razmere, svi bi to mogli da vide i da naprave vlastiti proračun, kada se karta pokaže, a ne da izračunavaju da li je 1:100.000 ili 50.000 ili 25.

SUDIJA ORIE: Kartografsko odeljenje je obavestilo vas i gospodina Dutertrea još ranije, da jedan kvadrat na mapi odgovara jednom kilometru. Kada smanjujete ili uvećavate, to će se isto dešavati i sa tim kvadratom. Prema tome nema potrebe. U stvari sa tom informacijom, mi već imamo ono što smo tražili. I ja sam proveravao, da je jedan kvadrat na mapi jedan kvadratni kilometar. Bez obzira da li uvećavate ili smanjujete, to je razmera. Prema tome mi već imamo sve što nam je neophodno i nije potrebno da nam dajete dodatnu dokumentaciju. Kartografsko odeljenje vam je dalo informaciju. Ali informacija koju ste vi nama dali nije bila ispravna. Informacija jeste, da usled smanjivanja i povećavanja, ova karta više ne odgovara razmeri 1:100.000, i kvadratić koji je izvorno bio jedan santimetar, kao što je bio na originalnoj mapi, mapi 7, na kojoj je predstavljao jedan kvadratni kilometar.

TUŽILAC RE: Ja se samo trudim da budem od pomoći. Ne želim da poričem informacije koje ste dobili tokom zasedanja od kartografske jedinice. Ja to nisam video.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC RE: Ja sam pokušavao da pomognem.

SUDIJA ORIE: Ja sam govorio o onome što je tvrdio gospodin Dutertre, koji je tvrdio da je mapa koju je on koristio u razmeri 1:100.000, što nije bio slučaj.

TUŽILAC RE: Ja mislim da je zapravo gospodin Dutertre dobio e-mail od gospodina Smitha, našeg koordinatora, tokom zasedanja.

SUDIJA ORIE: Samo trenutak da vidim da li mogu... Ono što ja mogu da vam kažem jeste da prema informacijama kojima ja raspolazem kancelarija Tužilaštva, gospodin Smith...

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Prema informacijama kojim ja raspolazem, gospodin Smith je informisan o sledećem: „kada je reč o kartama 7 i karti C u elektronskoj formi, obe su uzete na osnovu montaže četiri stranice karte koje su navedene u donjem levom uglu. Izvorna razmera na karti je bila 1:100.000. Jedan santimetar na karti, je jedan kilometar na tlu. Postoji mreža veličine jednog kvadratnog santimetra, purpurne boje i predstavlja kvadratne kilometre na tlu. Međutim, prilikom sklapanja ove kolažne karte, neki delovi su smanjeni ili uvećani, kao što je bilo u skladu sa potrebama za karte 6 i 7, ali i dalje postoji mreža sa kvadratnim santimetrima. Međutim, sada jedan kvadrat više ne odgovara tačno jednom santimetru, ali i dalje predstavlja jedan kvadratni kilometar u stvarnosti“. To je informacija koja je meni dostavljena, koja je dostavljena i Tužilaštvu, u kojoj se jasno kaže da razmera mape više nije 1:100.000 zbog uvećavanja. Ako ovo nije tačno, molim da me obavestite ko me je pogrešno obavestio. Ja čitam iz onoga što je bilo poruka Tužilaštvu.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Da ne trošimo više vreme na to. Pomalo sam alergičan na to kad dobijem pogrešnu informaciju, a pogrešna informacija je da je mapa koja je korišćena bila u razmeri 1:100.000. Gospodine Dutertre, da li se slažete?

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, ja sam preneo informaciju koju sam pročitao u e-mailu koji sam dobio. Nisam mogao da proverim koliko je ta informacija tačna. Jednostavno sam pokušao da vam što pre dostavim to obaveštenje. Veoma mi je žao ukoliko sadržina tog obaveštenja nije bila u potpunosti tačna. I veoma mi je žao zbog toga što smo na ovo pitanje potrošili toliko vremena.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće bi želelo da dobije kopiju e-maila koji ste dobili. Ukoliko Odbrana nema ništa protiv. Jer, ukoliko ste vi informacije pogrešno preneli, onda krivim vas ili ste vi pogrešno protumačili informaciju i samim time pogrešno obavestili Pretresno veće. Jednostavno bih želeo da budem u stanju da znam da li sam vas neopravdano optužio, da ste preneli pogrešnu informaciju. Dakle, budite ljubazni da to proverite tokom pauze i da obavestite Pretresno veće, da bih znao da li vam dugujem izvinjenje. Mi smo sada na pauzi do 13:10 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, nisam dobio informaciju koju sam tražio, ali nećemo više da trošimo vreme na to. Gospodine Emmerson, imate reč.

ADVOKAT EMMERSON: Gospodine Radoševiću, opisali ste napade do kojih je došlo pored puta izvan Glođana/Gllogjan, taj opis ste već izneli. Samo bih vas upitao sledeće: na osnovu opisa, koji ste vi dali izgleda kao da su prvo napali Novaka Stijovića. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A vi ste rekli da do trenutka dok niste izgubili vlast nad sobom i fizički se umešali, do tog trenutka niko vas nije napadao. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Oni nisu prvo počeli mene da biju, dok on nije pao dole i onda sam ga zaštitio leđima da ga više ne biju. On je dobio više udaraca u predelu glave i tela.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kada je nanet prvi udarac Novaku Stijoviću, gde se on nalazio u odnosu na vas? Koliko ste bili udaljeni od njega?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nekih metar. Jedan metar otprilike.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Jer, nama ste rekli, da niko nije povredio vašu majku. I da niko ni vas nije pokušao da povredi dok se vi niste fizički umešali. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, ja se nisam fizički obračunavao s njima u smislu da se bijem. Ja sam samo pokušao da zaštitim mog prijatelja. Nisam više mogao da gledam kako ga neko bije. Možda su oni hteli prvo mene da biju, ili njega. Znači,

ja sam samo pokušao njega štitim. Posle su počeli da biju i mene. Pošto sam ja njega zaštitio nisu više mogli da ga biju, pošto sam ja faktički okrenuo leđa prema njima. Onda su oni počeli da biju mene.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumeo sam to. Da li ste videli ili čuli bilo kakav razlog zbog kojeg su oni možda izdvojili Novaka Stijovića od vas troje?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pitao bih vas sledeće. Sada ću vam pročitati odlomak iz izjave koju ste dali kao svedok u ovom predmetu od 26. januara 2002. Neću tražiti da se to predoči, osim ako to neko ne zahteva, ali radi zapisnika to je strana 6. pasus 5. Rekli ste, da kada su vas ispitivali i udarali, rekli ste sledeće: „Postavljali su mi pitanja o tome gde mi je bilo oružje, ko je bio policijski komandir u Dečanima/Dečani ko je pucao na njih“. Pročitaću vam to još jednom: „Postavljali su mi pitanja o tome gde mi je bilo oružje, ko je bio policijski komandir u Dečanima/Dečani ko je pucao na njih“. Pre svega, da li se sećate da ste to rekli istražiteljima Tužilaštva?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa rekao sam da su me tukli i za brojeve i za.... Sećam se da su me tukli da kažem, ko je bio u policiji, gde mi je oružje. To je ono čega se sećam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pasus koji sam vam upravo predočio je iz izjave koju se vi potpisali, pošto ste razgovarali sa Tužilaštvom. Ovo je izjava za koju kažete da je tačna verzija događaja. Da li to razumete? Kada su vas pitali ko je pucao na njih, kako ste vi shvatili, na šta se to odnosilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa ne znam, objasnite mi pitanje. Kako mislite, ko je pucao na njih?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da. Vi ste rekli Tužilaštvu da su vam postavljali pitanja i da je jedno od pitanja koje vam je postavljeno, koje su vam postavili ljudi na ulici, glasilo, ko je pucao na njih? Dakle od vas je traženo da im kažete koje na njih pucao i ja vas molim da nam objasnite kako ste vi to njihovo pitanje shvatili.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Pa verovatno su pitali ko je pucao na njih tog dana kada je poginuo

prevodilac: Prevodioci nisu čuli ime.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Stvarno ne znam zašto su me pitali. Inače sam odgovorio da je policija. Da li je policija, ili nije, stvarno ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle oni su vama govorili da je policija 24. marta pucala na njih i ubijala ljude u Glođanima/Gllogjan. Da li to oni govorili?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: (nema prevoda)

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Na osnovu odgovora koji ste nam upravo dali, da li treba da shvatim, da su oni vas pitali ko je odgovoran za otvaranje paljbe i ubijanje civila 24. marta? Da li ste to rekli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ja stvarno ne znam ko je odgovoran za 24. april i da to mogu da objasnim.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ja vas ne pitam ko je odgovoran. Ja vas pitam u vezi sa nečim što ste vi lično rekli Tužilaštvu u izjavi koju ste potpisali u ovom predmetu. Vi ste Tužilaštvu rekli da su vas ljudi koji su vas tukli, pitali ko je na njih pucao. Vi ste nam rekli da mislite da su oni možda razmišljali o incidentu do kojeg je došlo 24. marta. A ja vas pitam sada, da li su oni vas pitali ko je odgovoran za ubijanje civila 24. marta?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, znači, oni su mene pitali. I koja policija i šta je i ko je. Svakojaka pitanja su postavljali.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A takođe su vas pitali, ko je komandir policije u Dečanima/Dečan. Da li je to tačno? To ste rekli Tužilaštvu.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi ste znali koje komandir policije u Dečanima/Dečan, Gospodine Radoševiću, jer u pitanju bio vaš rođak, Zoran Nikić. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: On je vaš rođak?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Poštujem srodstvo, ali on je dalji rođak. Nije blizak rođak.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kažete da vam nije rođak. Jeste li sigurni u to?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Jeste on meni rođak, ali dalji. Nije bliži u srodstvu. Znači dalji rođak.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Radoševiću, samo da budemo konkretni. Maločas ste rekli da vam nije rođak. Da razjasnimo nešto. Da li vi pokušavate da sakrijete pred ovim sudom, prirodu odnosa koji imate sa policijskim snagama u Dečanima/Dečan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, gospodine i pre sam rekao da jeste rođak, ali dalji rođak. Još jednom ponavljam, dalji rođak sa Zoranom Nikićem. Nisam bliži.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, mogli bismo ovako da idemo u nedogled. Da li možete da otkrijete u kakvom je odnosu bio, na neki pozitivniji način. Kažete da on nije rođak. Ja pod rođakom podrazumevam dete jednog od vaših ujaka, stričeva ili tetki. Da li se slažemo da takvu osobu nazivamo rođakom? Zapravo je u pitanju brat od tetke, ujaka ili strica, ili sam ja pogrešio nešto u vezi sa rođacima?

ADVOKAT EMMERSON: Ne, u pravu ste.

SUDIJA ORIE: Da li je on dete nekih od vaših ujaka, stričeva, ili tetki?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Ne, gospodine sudija.

SUDIJA ORIE: Da li možete da nam kažete šta vam je on? Da li su vam isti pradede ili dede? Možete li da nam kažete u kakvoj ste vrsti rodbinskog odnosa, kada kažete da vam je rođak, ali ne bliski rođak. Ukoliko vam je poznato, da li možete da nam kažete tačno, u kakvoj ste vi vrsti rodbinskih veza?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Pa koliko znam. to je još iz Crne gore. Kad su se braća delila, to može da je bilo i pre 200 godina. Oni su Nikići, mi smo Radoševići. Mi sad uopšte nismo u srodstvu. Kažem kao pobratimi, to je bilo odavno. Inače sad uopšte nismo u srodstvu. Mi se poštujemo. Ne mogu da kažem da ga ne poštujem. Ja poštujem njega, ali sam dalji rođak. Nisam bliži rođak. Za rođake računam od brata ili sestre, od ujaka od ...

SUDIJA ORIE: U redu. Kažete da imate zajedničke pretke. Trebalo bi da tražimo zajedničkog pretka u periodu od pre više od 100 godina. Da li sam to dobro shvatio, da bi to bio neki čukun, čukun deda? Da li smo to pravilno shvatili?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Tako nešto. Oni su se podelili.

SUDIJA ORIE: Znači nemate zajedničkog dedu?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Ne, čak nemamo ni pradedu.

SUDIJA ORIE: Mislim da smo time razjasnili ovo pitanje.

ADVOKAT EMMERSON: Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Možete da produžite.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Molim vas da pogledate dokument Odbrane 1484. Izvinite, 1507. Naveo sam pogrešan broj Dakle 1507.

SUDIJA ORIE: Gospodo sekretar, koji će to biti broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet D5, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam.

ADVOKAT EMMERSON: Molim da se pokaže četvrta strana, pasus 18.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U pitanju je pasus u izjavi, u kojoj vi opisujete kako su pronađeni ostaci vašeg oca. Ne znam da li možemo da pronađemo odgovarajući pasus u srpskom prevodu? Nemamo srpski prevod. Imamo samo albanski prevod. Dozvolite da vam pročitam, pa da prevodioci prevedu. Vi kažete: „Bio sam prisutan kada su tela Slobodana Radoševića i Miloša Radunovića locirana od strane policijskih snaga u septembru 1998. Bio sam sa Zoranom Nikićem, svojim rođakom“. Samo bih želeo da mi objasnite Gospodine Radoševiću, zašto i na ovom mestu kao i u beleškama sa razgovora koje ste vodili sa Tužilaštvom 7. marta. pominjete gospodina Nikića kao svog rođaka?

SUDIJA ORIE: Da. Želeo bih da ovde imamo izvorni jezik, jer je Pretresno veće svesno tog problema koji se i ranije pojavljivao u ovakvim pitanjima.

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Prema tome ukoliko postoji original na albanskom

ADVOKAT EMMERSON: Ja mislim da je ovo pročitano svedoku na srpskom pre nego što je potpisao.

SUDIJA ORIE: To još više komplikuje stvar.

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Da li možemo da se vratimo najizvornijem jeziku koji imamo?

ADVOKAT EMMERSON: Mi verujemo, a to ćemo proveriti, da je ova izjava zabeležena na engleskom, a onda ponovo pročitana svedoku na srpskom jeziku, a prevedena je na albanski zbog ovog procesa. Prema tome to je najbliže originalu.

SUDIJA ORIE: Da. Ali ne mislim da je razgovor sa svedokom vođen na engleskom jeziku. Prema tome, došlo je do dve ili tri promene u prevodu. Prvo je bilo...

ADVOKAT EMMERSON: Onda je pročitano svedoku.

SUDIJA ORIE: Pročitano svedoku i opet prevedeno. Zato...

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da ukoliko sam dobro shvatio, ovo je izjava gde je vođen razgovor između istražitelja i ovog svedoka uz pomoć prevodioca.

SUDIJA ORIE: Da. Verovatno.

ADVOKAT EMMERSON: Onda je zabeležen na engleskom. Svedoku je pročitano na srpskom. Pročitao je prevodilac, tako smo i shvatili. A onda je svedok potpisao.

SUDIJA ORIE: Da, u redu. Nastavite kako želite, ali molim da imate na umu eventualna objašnjenja, koja želite da dobijete od ovog svedoka.

ADVOKAT EMMERSON: Razumem.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Radoševiću, takođe je gospodin Dutertre razgovarao sa vama 7. marta o vašem iskazu preko video linka i mi imamo zapis tog razgovora i kad je reč o pasusu koji sam upravo pročitao, u zapisniku piše „moj rođak Zoran Nikić, šef policije u Dečanima/Dečan, je bio informisan o tome gde su se nalazila tela...“ Želeo bih da mi nešto razjasnite. Kada govorite o Zoranu Nikiću, za njega kažete da je vaš rođak, jer tako piše u onome što je zapisao gospodin Duterte.

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: To što smo se mi slagali, to je bila jedna stvar. Ali Zoran Nikić je bio taj ko me je obavestio da je moj otac pronađen, jer prvo su informacije dolazile do njega ili do načelnika ili zamenika komandira. Nije to mogao jedan pozornik policajac da mi kaže, da su mi pronašli oca i gde su ga pronašli.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, želeo bih da postavim jedno pitanje. Kada ste razgovarali s onima koji su vas ispitivali i kada ste opisali svoje srodstvo sa gospodinom Nikićem, da li se sećate koje reči ste upotreбили kako biste rekli u kom ste porodičnom srodstvu sa gospodinom Nikićem ili kakav je vaš odnos sa gospodinom Nikićem? Da li se sećate reči, koje se upotreбили na svom jeziku? Da li biste mogli da nam kažete tu reč, ako se sećate?

SVEDOK RADOŠEVIĆ: Oni su me pitali šta ti je on. Ja sam im rekao, rođak. Dalji rođak. To je ostalo poštovanje od ranije, sa kolena na koleno da se poštujemo. Ne znam što se uvatio za to, rođak, stvarno ne znam.

SUDIJA ORIE: Da li mogu da zamolim prevodioca, reč koju je upotrebio svedok, da li je to reč osnovu koje bi se moglo shvatiti da se radi o daljem srodstvu ili pak o bliskom srodstvu, kao što je slučaj sa braćom ili sestrama. Sada slušam prevod na engleskom, pa bi možda engleski prevodioci mogli da mi objasne.

prevodilac: „Rođak“ je vrlo uopštena reč, koju svedok koristi. Ona ne određuje stepen bliskosti.

SUDIJA ORIE: Da li se može reći da ako neko koristi tu reč, da u brzom prevođenju da se prevede kao „brat od...“ Da li postoji takva mogućnost?

prevodilac: Časni Sude, uz dužno poštovanje mi ne možemo da odgovorimo na takvo pitanje. Postoje različite interpretacije širom bivše Jugoslavije. Možda negde...

SUDIJA ORIE: U potpunosti razumem kada kažete da ne možete da odgovorite na takvo pitanje. Možda i ne bi trebalo da ga postavljam.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, to pokreće jedno drugo pitanje. Ovo je bio pripremni sastanak preko video-linka, tako da pokreće pitanje snimanja takvih razgovora i uloge gospodina Dutertrea u vezi sa beleškama.

SUDIJA ORIE: Nemojmo sad da prelazimo na ono čime se bavio gospodin Guy-Smith. . Izvolite nastavite.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da predemo na drugu temu, gospodine Radoševiću. Vi ste tim ljudima rekli da niti vi, niti Novak niste imali oružje, ali da je vaš otac imao lovačke puške. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A da li je to istina da ni vi ni on niste imali oružje?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno je da nisam imao oružje. Ja nisam imao oružje.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A Novak?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Koliko mogu da se setim, nije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Jer, nakon što ste posetili oca i kada ste se vraćali i zaustavili su vas na raskrsnici u Požaru/Pozhar onaj drugi put, vi ste nam rekli, da ste njima rekli, da ste išli po Novakovu poluautomatsku pušku? Da li ste vi išli po poluautomatsku pušku ili...?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Gospodine, ja sam morao da kažem izgovor da idem po poluautomatsku pušku da bi me pustili. Jer šta znači njima lovačka puška. Ja sam morao da se služim lažima, da bih se izvukao iz te situacije. Znači, da sam mu rekao da ću da mu donesem lovačku, možda me ne bi pustio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači istina je bila da ste zapravo išli po lovačku pušku Novakovog oca, ali ste njima rekli da ste išli po poluautomatsku pušku. Da li je to zapravo ono što se desilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Tačno. Ja sam išao po karabin, kao izgovor, jer otac mi je rekao, gledaj ako možeš da pobegneš, nemoj da se vraćaš u Glođane/Gllogjan. Onda sam ja rekao ovima u Požare/Pozhar, rekao sam Čaušu, da idem po drugu pušku. Jedan je rekao da ne mogu da idem, a drugi je pitao, koju ćeš pušku da doneseš? Ja sam rekao automatsku. Znači, ja sam na sve načine pokušao da se izvučem odatle. Mogao sam ja da mu kažem da ću mu doneti i top.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Dakle vi ste lagali ljudima na raskrsnici, to mi je sada jasno, i razumem zašto ste tako postupili. Da li ste išli u Dečane/Dečan po lovačku pušku Novakovog oca?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne. Išao sam u Dečane/Dečan kad su me pustili. Išao sam i prijavio sam u policijskoj stanici šta se desilo. Odatle su me prevezli u dom zdravlja na previjanje.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gde je živio Novakov otac?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Živeli su u *Banderi*, Ljumbarda/Lumbardh. Sada da li je to Ljumbarda/Lumbardh ne znam tačno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle ta porodica u Dečanima/Dečan nije imala nikakvo oružje?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Koja porodica?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Porodica Stijović. Ni otac ni sin, oni nisu imali oružje u Dečanima/Dečan?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ja sam svratio do kuće, ali niko nije bio tamo. Da li je puška bila u *Banderi* ili u Dečane/Dečan, stvarno ne znam. Posle 200, 300 metara zaustavio me je Čauš i ...

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle otišli ste do kuće Stijovića u *Banderi*, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ikada ranije to ne kome rekli gospodine Radoševiću?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne mogu da se setim.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I nikog tamo nije bilo?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A zašto ste tamo išli?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da nađem nekoga da uzmem još jednu pušku da bih izvukao majku i Novaka.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle, išli ste do kuće po pušku Novakovog oca, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Da, ona se nalazila usput od moje kuće prema Dečanima/Dečan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da bude potpuno jasno, kada ste otišli u *Banderu*? Da i je to bilo pre ili nakon što ste bili kod svog oca?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Kad sam uzeo pušku od oca, i pošao prema Dečanima/Dečan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kada ste uzeli pušku od svog oca vi ste onda došli do raskrsnice u Požarima/Pozhar gde je bio Čauš. Zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Nije to selo Požare/Pozhar, to je selo *Bandera*, oko 200, 300 metara udaljeno. Zvalo se *Bandera*. Verovatno je to zaselak Kodralije/Kodralija. Odatle je Čauš seo kod mene u kola, ja sam mu dao pušku i otišli smo u Požare/Pozhar.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle, kada vas je Čauš zaustavio vi ste tada išli do kuće Stijovića, zar ne?

SVEDOK RADOŠEVIĆ - ODGOVOR: Ne, gospodine. Pre nego što me je Čauš zaustavio, znači pre sam svratio kod kuće. Tu nije bilo nikoga i onda sam krenuo prema Požaru/Pozhar gde me je zaustavio Čauš na raskrsnici, koja vodi za Gornji i Donji Ratiš/Ratishi i Ultě/ Ratishi i Epěrm i za Ljumbardu/Lumbardh.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Časni Sude, vidim koliko je sati. Imam još pitanja za ovog svedoka, ali mislim da je ovo odgovarajući trenutak za prekid rada.

SUDIJA ORIE: Da. No, gospodine Emerson, kako bih ja nešto razumeo, pažljivo sam gledao onu kartu i puteve, koje je svedok obeležio, rekavši da je tim putevima išao. Koliko se sećam, on je opisao kako je otišao iz Glođana/Gllogjan za Dašinovac/Dashinovec, gde se nalazio njegov otac, kako sam ja razumeo i onda je svedok rekao kako je od Dašinovca/Dashinovec išao za Dečane/Dečan. I na karti vidim, a ispravite me ako grešim, da

poslednje selo, da poslednje ime pre Požara/Pozhar je *Bandera*, a to je upravo na putu, jer je on išao onim južnim putem, a ne severnim, putem od Dašinovca/Dashinovec ka Požaru/Pozhar. Da li sam ispravno razumeo?

ADVOKAT EMMERSON: Morao bih da pogledam te oznake, jer nemam kopiju.

SUDIJA ORIE: Ne, imate.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, potpuno ste u pravu.

SUDIJA ORIE: Sećam se da je on išao onim južnim crnim putem, a ne onim koji je obeležen žutim.

ADVOKAT EMMERSON: A, da.

SUDIJA ORIE: To je jasno na mojoj mapi.

ADVOKAT EMMERSON: A *Bandera* je na putu između Dašinovca/Dashinovec i Požara/Pozhar kada se ide južnim putem.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: A ja sam hteo da ukažem na to, da svedok nikad nije pomenuo to ni u jednoj od svojih dosadašnjih...

SUDIJA ORIE: Mislim da ste otišli i korak dalje kada ste pitali to, da li je to ikada ranije pomenuo. Rekli ste, da li ste od Požara/Pozhar išli do...

ADVOKAT EMMERSON: Da. Razumem.

SUDIJA ORIE: Pre nego što prekinemo za danas imam jedno kratko pitanje za vas. Kad je reč o prepisci između kartografske službe, Tužilaštva, Sekretarijata, i Pretresnog veća u pogledu informacija o mapama, to je prouzrokovalo neke poteškoće i razloge za zabrinutost. Mi pozivamo Odbranu da prati tu prepisku, ukoliko je bude i dalje. Da li vas to interesuje, da li to želite da pratite? . Ili ne? Dakle da li želite da budete u potpunosti upoznati s tom prepiskom, ukoliko bude nekih informacija koje bi mogle da budu relevantne?

ADVOKAT EMMERSON: Što se mene tiče mi to prepuštamo časnom Sudu, da prosudi. Ako se pojavi informacija koja može da bude relevantna za Odbranu...

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: I ja sam istog stava.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: Da li bi vas iznenadilo da ja imam isti stav kao moje kolege.

SUDIJA ORIE: Prekidamo pretres do sutra ujutro, u devet sati u istoj sudnici. Gospodine Guy-Smith, ukoliko biste želeli da nešto kažete, to može d sačeka do sutra ujutru, to bi bilo najbolje, jer treba da prekinemo , a inače bismo vas zamolili da nam to ranije najavite.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja sam to rekao na početku današnjeg dana, ali ću se osvrnuti na to sutra. Reč je o UNMIK-u.

SUDIJA ORIE: Da. Obavešten sam o tome i odlučili smo da pribavimo nove informacije u vezi sa tim.

ADVOKAT GUY-SMITH: Da, hvala vam.

SUDIJA ORIE: Hvala vama. Dakle sutra u 9.00 časova u istoj sudnici.

Sednica je završena u 13:49 h

Nastavlja se u sredu, 14. marta 2007. godine u 9.00 h.

